

Debatten van de provincieraadszitting

16 oktober 2008

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

Goede namiddag, Collega's, ik open de vergadering van donderdag 16 oktober 2008 om 17.22 uur.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, wij hebben gisteren geprotesteerd tegen de agenda zoals die geformuleerd werd. Wij protesteren vandaag ook tegen deze agenda, we zien het resultaat hier. Behalve de twee dames die partners zijn van raadsleden, de pers, en ook de matige interesse van de raadsleden zelf. Ik vraag de stemming over de agenda zoals die vandaag voorligt. Mijn fractie zal buiten gaan en ik hoop dat de andere leden die hun verantwoordelijkheid opnemen hetzelfde doen. Dank u.

De heer voorzitter

Hoop doet leven! De stemming over de agenda is begonnen.

Stemming

PUNT 36**VOORSTEL VAN MARC JORIS : "STEUN AAN DE TEXTIELSECTOR IN OOST-VLAANDEREN"****De heer Joris**

Op snelheid gepakt, noemt men dat. Het is niet de eerste keer dat ik hier de relatie aankaart tussen de ondergang van de Vlaamse textielsector en onze briljante buitenlandpolitiek inzake in onze relaties met China.

Ik herinner heel kort hier aan de mondelinge vragen van 2005 waarin ik onder andere zei "tegen een normale concurrentie van lage loonlanden kan men nog optornen met hogere kwaliteit, beter management en hogere productiviteit. Maar tegen de oneerlijke Chinese dumpingpolitiek schieten al die wapens tekort".

In 2006 citeerde ik hier iemand van het ACV die zei "tot in de jaren '90 kochten onder meer E5-mode en C & A nog een deel van hun breigoed in Sint-Niklaas, dat is nu allemaal China geworden. De grote baas van E5-mode zegt dat hij geen keuze heeft. Als hij niet in China koopt is hij binnen drie maanden failliet. We zijn seizoenarbeiders geworden." In Sint-Niklaas zei hij "van de 200 bedrijven die er na de tweede Wereldoorlog waren bleven er toen nog 14 over". Toen zei iedereen "u maakt u druk om niets, alles is dik in orde", 'tout va très bien, Madame la Marquise', de toestand is volledig onder controle.

En nu, wat lezen we de laatste weken in de krant? De balans is van 27 september, intussen kan het alleen maar erger geworden zijn:

- Ralos in Dilsen-Stokkem, faillissement: 250 jobs;
- UCO in Gent, sluiting: 380 jobs;
- Beaulieu in Ninove en Wielsbeke, sluiting en herstructurering, 390 jobs verloren;
- DOMO in Zwijnaarde, sluiting: 150 jobs;
- BEKAERT Textiles waarschijnlijk herstructurering: 280 jobs;
- PRADO in Kuurne, waarschijnlijk sluiting: 180 jobs.

De specialisten zeggen in de kwaliteitskrant 'De Standaard' onder andere: 'het ergste moet nog komen'. Ik citeer de Standaard van 25 september 2008, sectorfederatie Fedustria vreest dat over heel het jaar meer dan 2 000 banen verloren zullen gaan.

DEBATTEN

Op gebied van tewerkstelling was 2003 tot nu toe het zwartste jaar, toen gingen iets meer dan 2 600 jobs verloren. De klappen vielen toen vooral in het segment kledingstoffen dat zwaar te lijden had onder de concurrentie van spotgoedkoop textiel uit Azië. Je vraagt je af welk land in Azië, Jemen, Oman misschien. Nu is het vooral het interieurtextiel dat getroffen wordt. Het einde van de saneringsgolf is nog niet in zicht, zo wordt voorspeld.

In de wandelgangen vallen namen van grote tapijtbedrijven als Balta en Associated Weavers. Die term van spotgoedkoop textiel uit Azië slaat natuurlijk op de dumpingpolitiek van de Chinezen. Nu ga ik niet beweren dat dit de enige factor is, maar dat is ongetwijfeld een zeer sterke nefaste factor die het onze Vlaamse en Europese textielindustrie onmogelijk maakt van nog op een behoorlijke manier te concurreren.

Kom niet af met de reële crisis in de bankwereld en de reële beurscrisis. Al deze dingen waren al jaren bezig, voor die beurscrisis losbarstte. Dat maakt natuurlijk een herstel of een renaissance van de textielsector nog veel moeilijker. Maar dat is zeker niet de oorzaak. Ik citeer nog een bedrijfsleider: Philippe Vlerick, die de helft van de Baltagroep controleert, hij wees ook op de nefaste invloed van China en zei in De Tijd "wij willen wel de industriële activiteit hier houden maar het moet mogelijk zijn. De economie moet zich aanpassen aan de wijzigende omstandigheden. Als uw product niet 'Chinabestendig' is en uw klanten hier wegtrekken, is uw probleem verschillend van sectoren waar enkel overcapaciteit heerst."

Als we de Oost-Vlaamse textielsector vergelijken met een patiënt en de crisis met een ziekte, dan geef ik direct toe dat wij op het niveau van de provincie die ziekte niet kunnen bestrijden en die patiënt niet kunnen genezen. Dat denken, zou onze bevoegdheden ver te boven gaan, net zoals het onze bevoegdheden ver te boven gaat als we denken dat we een gedeputeerde als minister van Buitenlandse Zaken van een middelgrote mogendheid naar China kunnen sturen, terwijl hij maar gedeputeerde is van een kleine provincie in een klein land. Wat we wel kunnen doen is het niet nog erger maken voor de patiënt. Dat doen wij eigenlijk. Tot nu toe hebben wij het systematisch nog erger gemaakt. Heel ons Chinabeleid – jullie Chinabeleid – was erop gericht reizen en beurzen en allerlei initiatieven te organiseren om ondernemers te laten investeren in China. Als we eens op een beurs in China goed rondkijken en dat zien vanuit een oogpunt van een ondernemer, dat het daar zo tof is: zo'n lage lonen en geen milieureglementering, geen kosten voor veiligheid en hygiëne op de werkvloer. Als er iemand pruttelt, dan slaan ze hem half dood of helemaal dood, of ze stoppen hem in een strafkamp en ze verkopen zijn nieren aan een firma in transplantatieorganen.

Voor een echte liberale ondernemer is dat het aards paradijs, nietwaar. Wat wil hij nog meer? Als die ondernemer dan delokaliseert, of als die ondernemer dan zijn bestellingen niet meer bij een Vlaams textielbedrijf plaatst maar in China, dan zeggen wij zoals Pontius Pilatus, 'wij wassen onze handen in onschuld'. We weten van niets, we hebben er niks mee te maken. Terwijl wij, de liberale kat bij de Chinese melk hebben gezet.

Wij zijn, jullie zijn gedeeltelijk mee verantwoordelijk voor het feit dat China op dergelijke oneerlijke manier met regelrechte dumpingpraktijken onze bedrijven kapot gaat maken. Ik geloof uw vrijhandel, ik ben geen protectionist. Vrijhandel vereist ook dat iedereen zich aan bepaalde regels van eerlijke handel houdt. Anders is het geen vrijhandel, anders is het rauw Manchesteriaans kapitalisme, winst tot elke prijs. Al moeten we onze eigen mensen en onze eigen bedrijven ervoor in de werkloosheid duwen, het kan ons allemaal niet schelen, als we maar contracten met China kunnen afsluiten.

Ik zou willen dat dit eindigt. Stop met die komedie, stop met u als provincie te gedragen als een kikker dat een bos wou zijn. Stop met te doen alsof je een buitenlands beleid kunt voeren. U richt alleen maar schade aan. Elke keer als er iets mis gaat en ik de deputatie daarop wijs, moet ze zeggen "dat is onze bevoegdheid niet, daar kunnen we niks aan doen". Als het buiten uw bevoegdheid ligt, blijf er dan af. Solsjenitsin zei ooit in een andere context, maar dat kunt u hier heel goed toepassen "de wereld wordt door leugens geregeerd". Wij gaan dat niet veranderen. Hij zei "u kunt wel zeggen dat de wereld door leugens wordt geregeerd, maar zonder mij, ik doe niet mee". Als iedereen dat zegt, verandert er wel iets.

Daarom vraag ik concreet op het niveau van de provincie, dat de deputatie alle mogelijke legitieme middelen zou aanwenden om de Oost-Vlaamse textielsector te ondersteunen en de werkgelegenheid in eigen streek te behouden.

Als u denkt dat alleen ik daarvan wakker lig, of alleen ik daarvan de analyse maak, kijk dan maar eens op de website van Het Laatste Nieuws, een liberale krant, geen Vlaams Blokkrant waar op 13 oktober 2008 een foto stond van arbeiders van Bekaert Textiel die protesteerden met een spandoek 'Textiel naar China, wij naar de dop, werk gezocht, het onze is verkocht'. Een deel van diegenen die het verkocht hebben zitten hier, of zouden hier moeten zitten. Maak dat goed. Van die maatregelen ter ondersteuning van de werkgelegenheid in het bijzonder vragen we dat de contacten met China zouden worden opgeschort. Tot er een einde gemaakt is aan de oneerlijke concurrentie en de dumpingpraktijken van Chinese textielbedrijven. De deputatie zou moeten afzien van initiatieven en contacten in het buitenland die zouden kunnen bijdragen tot de delokalistatie van bedrijven uit onze provincie.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik denk dat u er ook van overtuigd bent dat wij allemaal, niet alleen hier in dit halfrond, maar ik denk elke weldenkende mens ook wakker ligt van de problematiek in de textielsector, die inderdaad zoals u zegt, met de dag schrijnender wordt, elke dag zijn er berichten.

Ik denk dat de negatieve impact op de tewerkstelling een zaak is die ieder van ons bezighoudt. In uw tussenkomst hebt u gesteld – en ik spreek hier namens collega De Buck, die op dit moment met missie is, het is zijn departement – dat de concurrentiepositie van onze textielindustrie met deze van China permanent in vraag moet gesteld worden. De relaties die wij min of meer onderhouden met China bijdragen tot de sluitingen en herstructureringen van diverse textielondernemingen.

Ik moet u vooreerst zeggen dat de transitie waarin onze textielindustrie zich bevindt inderdaad sectorieel is. In tegenstelling tot wat u laat blijken is deze evolutie niet passief wel integendeel. Wij trachten op een proactieve wijze in te spelen op datgene wat er in Oost-Vlaanderen van onze eertijds zo beroemde textielindustrie rest. Wij doen dit niet alleen door de introductie van tal van innovatieve productieprocessen, maar wij hebben even de stap gezet naar andere hoogtechnologische textieltoepassingen.

Ik denk aan de productie van airbags, aan kunstgras en aan technisch textiel. Ik wil ook de vermelding maken dat niettegenstaande het doemscenario en de slechte berichten die we regelmatig horen – u hebt een aantal voorbeelden gegeven – wij toch nog altijd in Oost-Vlaanderen een stevige reputatie hebben opgebouwd in het textielgebeuren. Wij houden die reputatie op dit moment toch nog hoog door een aantal belangrijke bedrijven met alle mogelijke middelen te steunen.

Ik zal u enkele bedrijven noemen:

- wat mode en lingerie betreft, firma Van de Velde 'Marie Jo' in Schellebelle waar 390 werknemers bedrijvig zijn;
- Andres in Destelbergen, succesvolle modehuizen voor vrouwenkleden met 170 werknemers;
- wat het technisch textiel betreft, kennen we tal van bedrijven die verantwoordelijk zijn voor de textielproductie in diverse toepassingen;
- Voor industriële toepassingen: Bexco in Hamme, 120 werknemers.

Ik ga de rest van de details over de werking van die bedrijven en hun omzet hier niet meedelen. Dit maar om te zeggen dat wij inderdaad toch nog heel veel textielbedrijven hebben.

- Eca te Assenede, 170 werknemers;
- voor persoonlijke hygiëne Ontex in Buggenhout met 730 werknemers, eigenlijk in de top 150 000, het grootste textielbedrijf qua omzet in zijn genre, dat is nog altijd in onze provincie!
- voor bouw, landbouw en sport, Bonar Technical Fabrics, die nu bezig zijn in Dubai met het leveren van gronddoeken en waar 350 werknemers aanwezig en permanent bedrijvig zijn;
- Desso Sports Systems Dendermonde, kunstgras;

DEBATTEN

- Domo, Sint-Niklaas, kunstgras, 300 werknemers.

Ik wil toch nog de aandacht vestigen op een aantal heel grote bedrijven in onze provincie:

- Utextbel in Ronse voor geïntegreerde garen- en weefselproductie met 1 000 werknemers;
- Santens in Oudenaarde, badstoffen met 500 werknemers;
- Liebaert in Deinze, lingerie met 230 werknemers.

Het is inderdaad juist, wij zitten in een recessie maar ik denk dat ons provinciebestuur eigenlijk op wereldvlak daar heel weinig kan aan doen, Mijnheer de Voorzitter.

Wij kunnen alleen maar, via de Erov dan, de bedrijven ondersteunen, de bedrijven opnieuw populair maken, want dat is ook belangrijk.

Daarom heeft de Erov sinds 2008, Mijnheer Joris, zich lid gemaakt van 'Textstream' samen met de Hogeschool Gent. Dit heeft tot doel de textielindustrie bij de jeugd terug populair en kenbaar te maken. Onbekend is onbemind! Wie weet wat er bedoeld wordt met geotextiel, agrotexiel, sporttextiel, medisch textiel?

We trachten te zorgen dat vele jongeren na de lagere school of na het lager middelbaar naar de zogenaamde textielschool gaan. Op dat punt hebben wij een belangrijke rol te vervullen. U moet weten dat er op dit moment in onze provincie 161 textielvacatures open staan. Wij helpen onder meer via de Erov, opendeurdagen te organiseren en het textielonderwijs onder alle mogelijke vormen te promoten. U ziet dat ondanks het feit dat de traditionele textielsector het zeer moeilijk heeft – en inderdaad jammer genoeg heel wat banen heeft zien sneuvelen – er toch een aantal nieuwe jobs in de plaats gekomen zijn. Hoezeer we de evolutie ook betreuren, het is ook geen recent fenomeen.

Wij hebben een 20-tal jaren geleden de grote 'Drang nach Osten' gekend waarbij onze textielsectoren voor een groot stuk – tijdelijk – naar Oost-Europa gegaan zijn. Op dit moment is het verder, naar het echte Verre Oosten, naar China. Misschien binnen een paar jaar naar andere Aziatische landen en misschien zelfs binnenkort naar Afrikaanse landen.

De vraag is, wat kunnen wij als provincie doen? Wij kunnen toch geen protectionistische koers varen en ons onttrekken aan de internationale marktmechanismen? Ik wil hier tenslotte beklemtonen dat ons provinciebestuur tijdens deze handelsmissies toch alles in het werk stelt om onze textielbedrijven die geconfronteerd worden met deze problematiek nooit aan te zetten – onder geen enkele vorm – om te delocaliseren. Ik wil dat toch onderstrepen. Wel integendeel: wij trachten via onze internationale betrekkingen de transportmarkten aan te spreken en onze diensten en onze expertise aan te bieden in die vreemde landen.

Dat is eigenlijk het enige wat wij als provincie kunnen doen. Wij doen dit vanuit onze provinciale dienst buitenlandse zaken, wij doen het vanuit onze provinciale dienst voor de Erov. Ik denk dat dit de bijdrage is die de provincie kan leveren en wij trachten dat in eer en geweten zo goed mogelijk te doen. Dank u.

De heer Joris

De laatste opmerking van de gedeputeerde van het zo goed mogelijk te trachten te voorkomen dat er bedrijven delocaliseren, dat is ongeveer zoals een leraar zou zeggen "ik ga met mijn klas naar een bordeel, maar ik let erop dat de zedelijkheid in het oog gehouden wordt, dat niemand zich misdraagt."

Als je met ondernemers naar China gaat, is wat ze zelf met hun eigen ogen zien veel belangrijker dan wat je erbij zegt. Dan zet je de kat bij de melk.

Gaan de Afrikanen de textielsector overnemen? Zij gaan het niet overnemen, want hun textielsector is nog veel erger kapot gemaakt door de Chinezen dan de onze. Een arbeider die in Afrika ontslagen wordt valt op niks terug, hij verhongert. Een arbeider hier kan gelukkig nog op een reeks sociale voorzieningen terugvallen. Dat is voor ons geen schrale troost en het is niet waar.

De Chinezen zijn zich een monopoliepositie aan het uitbouwen in de textielsector. U somt daar terecht op wat we 'nog hebben'. Als een generaal of een koning of een bedrijfsleider zo begint te spreken dan betekent het dat ze aan het verliezen zijn. Als het goed gaat zeggen ze 'we gaan dit erbij nemen en dat veroveren en dat vergroten en dat uitbreiden. Ik moet niet te hard op u schieten want u speelt maar de rol van de gedeputeerde die op missie is, misschien wel naar China.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, wilt u ongeveer afsluiten?

De heer Joris

U weet zelf dat uw betoog iets is van 'het gaat slecht, maar nog niet alles is weg'. Dat heb ik ook niet beweerd. De goede luisteraar die tussen de regels luistert, weet dat het inderdaad slecht gaat, dat we nog niet helemaal dood zijn, maar dat we zeer ziek zijn met onze textielsector.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, ik heb niemand horen zeggen dat het goed gaat in de textielsector, ik heb goed geluisterd.
Dank u.

Stemming

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, ik moet u teleurstellen, het is niet goedgekeurd.

PUNT 37

MOTIE VAN MARC JORIS: "VRAAG OM ONZE TEXTIELSECTOR TE BESCHERMEN TEGEN ONEERLIJKE CONCURRENTIE EN DUMPINGPRAKTIJKEN VANUIT CHINA"

De heer Joris

Ik ga mijn motivering natuurlijk niet herhalen, het gaat over dezelfde textielsector, met dezelfde problemen en dezelfde Chinese vijand.

Deze motie strekt zich tot het nemen van maatregelen, niet zoals daarjuist op het provinciale niveau, maar op de hogere niveaus, dat we aan de hogere overheden zouden zeggen 'wij doen ons best op ons niveau, maar doen jullie je plicht ook?'

Vermits jullie hier een zeer brede drie partijencoalitie hebben, dezelfde die in Europa de lakens uitdeelt, zou dit in het Europees parlement geen groot probleem mogen zijn. Als jullie drie partijen in het Europees parlement iets vragen, wie houdt hen dan tegen, nietwaar? Daar heb je een overweldigende meerderheid. In het federaal parlement zijn de Vlamingen in de minderheid, maar dat is het punt nu niet.

Ik stel hier een motie voor bestaande uit 4 artikels die voor zichzelf spreken:

" Artikel 1

De provincieraad van Oost-Vlaanderen vraagt de federale en de Vlaamse overheid alle bestaande wettelijke en decretale middelen aan te wenden om onze textielsector te beschermen tegen oneerlijke concurrentie en dumpingpraktijken vanuit China. "

DEBATTEN

De gedeputeerde had gelijk, zelf kunnen we alleen de schade beperken, maar we kunnen ons niet echt verdedigen.

" Artikel 2

De provincieraad van Oost-Vlaanderen vraagt de federale en de Vlaamse overheid desnoods bijkomende wetgevende en decretale maatregelen te nemen om verdere invoer van Chinese textiel-producten afhankelijk te maken van een aantal nauwkeurig omschreven en strikte criteria inzake:

- het respect voor de mensenrechten, de democratie en de godsdienstvrijheid;
- het naleven van de regels inzake vrijhandel, milieu, eerlijke handelspraktijken, sociale voorzieningen, gezondheid en veiligheid op de werkvloer, syndicale vrijheid en productcontrole. Deze opsomming is niet limitatief."

Als de deputatie er nu graag nog een aantal criteria bijvoegt, zullen we dat van harte ondersteunen. Wij zijn geen moeilijke mensen, wij zijn heel redelijk, dit leek ons de essentie. Iedere socialist met het hart op de ware plaats zal dit sympathieke voorstellen vinden. Het zijn allemaal dingen waar ze – behalve vrijhandel – echt 'voor' moeten zijn: bescherming van de werknemer, veiligheid en hygiëne, dat zijn hun programmapunten.

" Artikel 3

De provincieraad van Oost-Vlaanderen vraagt de federale overheid (dit is natuurlijk niet tot de Vlaamse Regering gericht, ik kan dat niet) bij de Europese Unie aan te dringen op maatregelen in de zin van artikel 2, maar dan op het niveau van de Unie."

Als u dat zou kunnen bereiken, dan hebben we een grote slag gewonnen tegen de Chinezen. Dan kunnen de textielscholen misschien terug leerlingen aantrekken, want dan moeten die leerlingen niet denken 'we gaan hier zo veel jaar studeren om alleen maar aan den dop te gaan'.

" Artikel 4

Deze motie wordt overgezonden aan de Vlaamse en de federale regering."

Ik dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Voorzitter, beste Collega's, ik denk dat dit inderdaad sympathieke voorstellen zijn en dat is juist waar ik meen, dat ze niet behoren tot de taak van onze provincie.

Stemming

De heer Joris

Een technische opmerking. Ik heb per vergissing niet op mijn eigen knop gestemd maar op die van mijn collega hiernaast. Dat heeft geen verschil gemaakt, maar dat zou tot betwistingen kunnen leiden achteraf.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, het is genoteerd. Nu komen we tot de interpellaties. Ik volg de lijst. Mijnheer Veys, het zijn allemaal tussenkomsten van u. Dit is in de commissie zeer uitbundig, langdradig besproken. Wij hebben dat allemaal aanhoord. Vandaag is de advocaat van de provincie niet aanwezig, de thematiek is bekend. Er zijn nog veel tussenkomsten. Ik vraag u om het bondig te doen. De gedeputeerden nodig ik ook uit om niet het omgekeerde te doen dan.

PUNT 38**INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE NIEUWBOUW VAN HET PCVO SCHELDELAND WETTEREN****De heer Veys**

Dank u, Voorzitter.

Zoals u terecht schetst is de problematiek al in extenso in commissie geweest, maar ik wil ook niet overdrijven. Er zijn ook nog andere dossiers aan bod gekomen, de commissie kon maximaal anderhalf uur duren, ze heeft ook zo lang geduurd.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, van vijf na half zes tot tien voor zeven, dat is meer dan een uur!

De heer Veys

In ieder geval, de bedragen die aan dit dossier gekoppeld zijn, zijn ook niet mis. Het dossier zelf, waar ik over beschik, begint ook al enige omvang te kennen. Sta me toe om hierover tussen te komen.

Eenzijds ben ik zeer verwonderd over de manier waarop de deputatie met dit dossier naar de commissie is gekomen. Het is zeer ongewoon dat een advocaat die namens de provincie in een juridisch geschil optreedt, dat het diezelfde advocaat is die optreedt namens de deputatie wanneer het dossier in een commissie aan bod komt.

Voor zover ik weet zijn wij niet verwickeld in een juridisch geding tegen de deputatie. De deputatie acht het blijkbaar opportuun om al het werk te laten doen door een advocaat. In deze is een advocaat als het ware iemand die optreedt namens de provincie, die betaald wordt door de provincie, zoals een ambtenaar. Ik was dan ook zeer verwonderd over de toon waarmee de betrokken advocaat sprak. Hij maakte een analyse van de tussenkomsten. Hij zei "de commissie moet dààrvoor gaan, moet zo zijn. Het zou te gek zijn mocht morgen, op een commissie een ambtenaar zeggen "ik wil eens een analyse maken van een tussenkomst van een raadslid". Er is totaal niet tegen opgetreden, noch door de voorzitter van de betrokken commissie, noch door de verantwoordelijke gedeputeerde.

Ik citeer zelfs de raadsman van de provincie die zei "als ik hier iemand hoor (en hij wees op mij) dat het net was alsof ik de raadsman was van de tegenpartij."

Dat was zijn analyse. Dat mag u vinden en u mag dat zeggen, ik heb daar geen enkel probleem mee. Maar ik denk niet dat het de taak is van iemand die betaald wordt door de provincie. Die analyse moet gemaakt worden door politici, niet door ambtenaren.

Een tweede punt, ik heb er al op gewezen in de commissie. Het is een beslissing in verband met de maatregel van ambtswege tegen de betrokken aannemer, ze is zeer vergaande en heeft zeer grote consequenties.

Ik wil er de collega's op wijzen dat het betrokken bedrijf en de namen in publieke commissie genoemd zijn en het is ook in de media gekomen. NV Serck is een aannemersbedrijf waarvan men denkt, hoe komt die naam hier ineens in de provincie? Dit bedrijf heeft reeds in het verleden werken uitgevoerd voor de provincie Oost-Vlaanderen. Blijkbaar is dat toen allemaal vlot verlopen. Ze hebben ook voor andere overheden en privépartners werken uitgevoerd. Het is trouwens geen nieuw bedrijf. Het is al zeer oud, het stelt momenteel een 60-tal personen te werk.

Ik denk dat we goed moeten beseffen wanneer wij de zaak verder op de spits drijven, de beslissingen die de deputatie neemt wijzen allemaal in die richting. Het gaat over een bedrijf dat sinds 1789 bestaat, dus met een zekere renommering, met een zekere ervaring. Zomaar ineens het runningscenario – want daar komt het op neer – toepassen, vind ik van het goede te veel.

DEBATTEN

Waarom gebruik ik de term runningscenario?

In mei 2007 heeft de deputatie beslist om klacht in te dienen bij de erkenningscommissie der aannemers. Welke gevolgen zou mogelijks die klacht kunnen hebben?

Bij toekomstige aanbestedingen van openbare besturen zou de betrokken firma niet meer mogen meedingen. Ik geef enerzijds de problematiek van PCVO Scheldeland, waar nog steeds geen uitspraak over is, waar wij de juridische procedure en de uitslag moeten afwachten. Anderzijds gaat men nu al maatregelen nemen op basis van een dossier waar nog altijd geen juridische uitspraak over is. Dat vind ik heel vergaand en zeker onvoldoende gemotiveerd.

Men zegt dat de aantijgingen ten onrechte zijn. Als u recht in uw schoenen staat, dien dan klacht in.

Effectief, we hebben op de commissie mogen vernemen – en het staat met zoveel woorden in de beslissing van de deputatie van 2 oktober 2008 – dat de griffier zal bijgestaan worden door de juridische dienst van de provincie om een geding aan te gaan wegens laster en eerroof op basis van de beschuldiging van valsheid in geschrifte.

Wat in het dossier ontbreekt – ik heb het in eerste instantie over en die zaken zijn ook in de commissie aan bod geweest – het feit dat vanuit de betrokken firma een aantal stukken werden opgevraagd. Dat lijkt mij logisch. Stel dat ik in een conflict ben met de provincie – niet als provincieraadslid maar als derde – en men verwijt mij een aantal zaken en in die aanklacht of terechtwijzing wordt verwezen naar een aantal stukken. Dan lijkt het mij logisch dat ik mij verdedig, dat ik vraag of men mij een kopie kan bezorgen van die stukken. Maar de provincie weigert dat, in de redenering dat wij geen stukken mogen verschaffen die u in de mogelijkheid zouden kunnen stellen om een geding tegen ons te voeren.

Zeer terecht heeft de griffier opgemerkt dat men tegen de beslissing om het niet geven van die stukken in beroep is gegaan. Anderzijds blij ik erbij – ik weet over welke stukken het gaat – dat ik uit de aard van de stukken niet kan afleiden, als zou de provincie zichzelf daarmee in moeilijkheden brengen. Ofwel staat de provincie recht in haar schoenen en zou er geen enkel probleem mogen zijn, ofwel twijfelt men eraan. In het juridisch geding op zich, zullen die stukken toch boven water komen.

Waarom daarin talmen? Ik kan dit alleen maar betreuren. Ik dacht dat de provincie als er een conflict is, probeert van dat te bezweren, van te zorgen voor een goede en gezonde oplossing. Als er overleg wordt gevraagd van een tegenpartij, men daarop ingaat, men daar niet botweg weigert, wat hier het geval was.

Ik denk dat er hier sprake is van partijdigheid. Partijdigheid die ook toegegeven wordt op de commissie door de raadsman van de provincie 'wij weten in feite niet goed of het nu Serck is of de andere partij die in fout is.' Dat zal de rechter uitmaken.

Intussen gaat men op basis van het vermoeden dat het Serck zou zijn, al een aantal beslissingen nemen. Dat neigt volgens mij toch sterk naar partijdigheid.

Ik verwijs ook naar de wetgeving die stelt dat wie op basis van een vermoeden, al beslissingen neemt, men daar in het verleden is tegen opgetreden. Er mag geen schijn zijn van partijdigheid. Hier vind ik dat het onvoldoende gemotiveerd.

Nu volgt de hoofdbrok van mijn tussenkomst.

Op de commissie zelf heb ik onder meer verwezen – zoals het in de pers stond – naar de problematiek van de asbestinventaris, de asbestproblematiek.

Het toeval wou dat ik – nochtans niet ingegeven door het ganse probleem – op 12 december 2007, een schriftelijke vraag stelde over: 'hoe wordt de problematiek aangepakt binnen de provincie rond asbestinventarisatie, de bestrijding van asbest, hoe wordt daar tegen opgetreden?'

Het viel mij al op dat daarin letterlijk stond dat de provincie impliciet toegeeft dat er een probleem is inzake die inventarisatie op het vlak van personeel.

Het is namelijk zo dat sinds 1995 (dat is de wetgeving) de asbestinventaris verplicht is in gebouwen die gebruikt worden door personeel en voor gebouwen waarin werken gebeuren door derden. Het lijkt mij logisch en gezond dat dit gebeurt.

De provincie stelt dat zij deze inventarissen heeft laten opstellen door een persoon van eigen diensten die daarvoor een opleiding heeft genoten bij een specifieke firma.

Ik wil wijzen op welke manier men is opgetreden in het kader van dit specifieke dossier.

Wij moeten teruggaan naar december 2005 wanneer de eerste aanbesteding wordt uitgevoerd. Er wordt, zoals in andere dossiers, een aanbesteding opgesteld. Het dossier bevat conform de wetgeving ook een asbestinventaris opgesteld door die interne dienst, waarvan de provincie zelf in het schriftelijk antwoord impliciet toegeeft dat daar de problematiek zich stelt.

Wanneer wij verder kijken naar de chronologie van dit dossier dat bij de toewijzing in 2006, en ook de aanvang in 2006, er geen rekening werd gehouden met de gewijzigde wetgeving inzake het verwijderen van asbest. Dat is toch wel een beetje typerend. Het is ook de rode draad doorheen het dossier zelf dat wetgevingen veranderen. Blijkbaar blijft de provincie zich beroepen op de verouderde wetgeving. Uit de brieven, de opmerkingen, uit de reacties die ik lees in de nota's deputatie stel ik vast dat dit juist de kritieken of verwijten zijn die de aannemer geeft (dat de wetgeving gewijzigd is en dat hij zijn manier van werken moet aanpassen aan de huidige wetgeving), dat er daar zich een eerste conflict stelt.

Zo komen we tot een opeenstapeling van diverse conflicten en problematieken waarbij de aannemer telkens contact neemt met de deputatie of met de diensten, in ondergeschikte orde natuurlijk. Maar het eindigt toch wanneer het dossier op de deputatie komt.

Men trekt onmiddellijk de grote conclusie, men kan alleen maar zeggen dat het dossier strop zit. Wij weigeren nog van samen te werken met de betrokken aannemer. Wij starten die specifieke procedure op waarbij hem het recht ontnomen wordt om de werken uit te voeren. Het is in feite een ganse aanbestedingsprocedure doorlopen waarin hij de enige is die deze werken mag uitvoeren en we leggen hem op dat hij de werken moet betalen die door een derde zal uitgevoerd worden. Terwijl er op dit moment nog altijd een rechtszaak lopende is.

Ik vraag mij af hoe men dat kan verantwoorden?

Men is verwickeld in een juridische procedure, zonder de uitspraak daarvan af te wachten gaat men gevoelsmatig ... (*onverstaanbaar*).

Ja maar zegt u "stel dat we achteraf toch in het gelijk worden gesteld, dan zullen we daar de consequenties van nemen".

Men beseft niet goed wat de gevolgen zijn van dergelijke maatregel, temeer dat het uiteindelijk gaat om een zeer groot aanbestedingsdossier waarvoor een aannemersbedrijf ineens verantwoordelijk wordt gesteld voor de uitvoering, waar ze totaal geen greep op hebben. Zij mogen zelfs – en dat is ook met zoveel woorden beslist in de deputatie – niet meer meedingen bij toekomstige aanbestedingen in het specifieke dossier. Terwijl u zou kunnen zeggen dat zij evenzeer gerechtigd zijn om daar actie in te ondernemen. Zij zijn in feite het best geplaatst, zij kennen het dossier. Blijkbaar mogen zij volgens de deputatie daar niet aan deelnemen. Dat heeft natuurlijk ook tot gevolg dat men nog altijd nergens staat, intengendeel.

Ik denk dat ik kan besluiten door te stellen dat enerzijds, wat ik ook op de commissie heb gehoord, wanneer de provincie zelf in een juridische procedure of in een aantal conflicten verwickeld is, of er zijn geregeld klachten over onze administratie, dat we dan telkens maatregelen zouden moeten nemen.

Ik denk dat in deze het toch wel iets gefundeerder is dan 'een klacht van ...', 'die ambtenaar heeft mijn vraag niet ernstig genomen', of 'die secretaresse heeft scheef naar mij gekeken'. Ik denk dat er een redelijk gefundeerd dossier is waaruit een derde afleidt dat ik hier in mijn rechten geschonden ben, maar de deputatie veegt dat volledig van de tafel en neemt geen enkele maatregel.

DEBATTEN

Ik heb in ieder geval nergens gelezen als zou de deputatie een maatregel hebben genomen of een onderzoek zou gedaan hebben, in hoeverre dat mogelijke klachten gefundeerd zijn. Ik lees dat bij andere klachten men die gaat onderzoeken, men daarop gaat antwoorden.

Er is een ganse klachtenprocedure met regelmatig klachten en af en toe geeft de provincie ook toe dat een klacht terecht is. Maar hier onderzoekt men zelfs de klacht niet, men veegt die van tafel en men laat gans het dossier op zijn beloop met alle gevolgen van dien.

Vorige week hebben we de werf nog zien staan verkommeren als we met het bureau door Wetteren zijn gereden. De werf ligt er nog altijd kaal bij. Er is een nieuwe procedure opgestart waarvan we nu nog niet weten waar we gaan staan.

In deze geeft de provincie het voorbeeld van hoe het niet moet, hoe zij heel slecht omgaat met derden. Dat er misschien een aantal verwijten terecht zijn of dat er een aantal zaken zijn fout gelopen, zal eerst en vooral de rechtbank uitmaken. Wie zonder zonde is werpe de eerste steen.

Ik denk dat dit niet mag rechtvaardigen dat men op deze manier optreedt, zijnde door daar de zwaarste maatregelen te nemen. Vandaar dat ik toch hield aan mijn interpellatie om dat hier aan de kaak te stellen. Ik hoop dat de deputatie vandaag wel zal ingaan op de fundamentele kritiek die ik hier uit en zichzelf zal motiveren in haar beslissing. De uitspraak ten gronde zal natuurlijk nog moeten volgen. Er zijn intussen al zo veel beslissingen genomen dat de provincie niet kan wachten om te zeggen dat ze pas wil antwoorden als er een uitspraak is over deze juridische zaak.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Voorzitter, ik zal inderdaad zo kort mogelijk proberen zijn omdat ik denk dat het dossier al zeer uitvoerig is toegelicht op de commissie. Ik vind dat mijnheer Veys eigenlijk net hetzelfde vertelt en vraagt wat hij ook op de commissie heeft gevraagd en verteld heeft en daar zijn ook alle antwoorden op gegeven. De antwoorden staan trouwens opgelijst in het verslag van de commissiezitting. Dus op alle vragen die hij nu stelt heeft hij al een antwoord gekregen.

De heer voorzitter

Mijnheer Hertog, de commissievergaderingen zijn wel voorbereidingen van de raad zelf. De gehele raad past niet in de commissie, maar beperkt u.

De heer gedeputeerde Hertog

Nee, maar het kan ook niet de bedoeling zijn dat we een hondendossier, dat op een commissie besproken is gedurende anderhalf uur, hier gaan herhalen. De commissies dienen om de details uit te pluizen. Ze staan voor iedereen vrij. Iedereen krijgt ook de verslagen. Maar hij herhaalt net hetzelfde als toen.

Wij hebben inderdaad onze raadsman de toelichting laten doen omdat wij van oordeel waren dat hij het best geplaatst is en hij het dossier zowel juridisch als technisch ook het best kent, het is trouwens ook zijn job om dit dossier zo goed te kennen. Vooral omdat we de belangen van de provincie zo goed mogelijk wilden verdedigen. Dat doe je niet door een ellenlange polemieek op te starten over dit dossier, maar wel door eens er een beslissing genomen is, u zo goed mogelijk juridisch te laten bijstaan. Ik heb het ook in de commissie gezegd aan mijnheer Veys, en ik wil het hier nog eens herhalen. Een voormalige partijvoorzitter van mijn partij zei altijd "wie met de fanfare op kop het bos intrekt zal niet veel konijnen vangen". Ik ga dus niet met de fanfare op kop het bos intrekken. We hebben met de deputatie een beslissing genomen. Het is nu in juridische handen. De beste garantie om op een correctie manier dit dossier af te handelen in een rechtsstaat, is via de juridische weg. Via de rechtbank laten afhandelen, waar beide partijen hun kansen krijgen om hun dossier uiteen te zetten. De onafhankelijke rechter zal daar dan zijn beslissing in nemen.

Concreet had mijnheer Veys ook drie vragen in zijn interpellatie.

1. In welke mate is de deputatie van oordeel dat haar beslissing correct en terecht werd genomen? Nogmaals, ik wil toch een paar voorbeelden aanhalen en een aannemer volgens de algemene aannemingsvoorwaarden voor overheidsopdrachten is een aannemer in gebreke wanneer de prestaties niet zodanig vorderen dat zij op de vastgestelde data zullen voltooid zijn.
2. Een aannemer is ook in gebreke wanneer hij de geldig schriftelijke bevelen van de aanbestedende overheid niet naleeft.
3. Tenslotte is een aannemer ook in gebreke wanneer de prestaties niet uitgevoerd worden volgens de voorschriften van het bestek.

Aan alle drie deze voorwaarden werd voldaan. Ik denk dat de deputatie wel degelijk zeer grondig heeft afgewogen alvorens zij deze beslissing heeft genomen. Het ging ook over schriftelijke bevelen, het ging over 13 ingebrekestellingen enz. We kunnen blijven praten en overleggen tot u blauw ziet. Maar op een bepaald moment moet u een beslissing nemen en dat hebben we dan ook gedaan na zeer grondige voorbereiding.

Hij vraagt ook naar de maatregelen die al tegen de ambtenaren genomen zijn.

De enige specifieke maatregelen ten opzichte van ambtenaren die betrokken zijn in dit dossier en die we tot nu toe al genomen hebben is, hen de grootst mogelijke ondersteuning bieden om op de ingeslagen weg verder te gaan en het dossier naar een voor het bestuur bevredigend eindresultaat te sturen.

De ambtenaren die bij dit en andere dossiers betrokken zijn handelen in alle deskundigheid, flexibiliteit, objectiviteit, sereniteit, loyauteit ten opzichte van hun bestuur.

Het enige wat zij van hun bestuur terug verwachten is loyauteit. Ik vind dat we dit in deze ook moeten geven. Ik herhaal, het dossier is zeer grondig voorbereid door onze diensten in overleg met de deputatie. De stap is genomen om over te gaan tot de heraanbesteding, waar wij trouwens in kortgeding ook gelijk over gekregen hebben.

Ik zou mij met mijn antwoord hier willen beperken. Ik ben eigenlijk al langer aan het woord geweest dan ik van plan was. Wie verdere informatie wil, alle teksten zijn beschikbaar, het syntheseverslag en dergelijke meer.

Ik denk dat ik daarmee voldoende heb geantwoord, Voorzitter.

De heer voorzitter

Mijnheer Hertog, ik had begrepen dat absoluut gevraagd werd om te bewijzen dat u de belangen van de provincie goed verdedigt. Niemand pleit hier voor de belangen van mijnheer Breyne of van de firma Serck. Niemand van ons werkt daar zelfs, heeft daar zelfs geen familieleden bij. Dus ik verdenk daar niemand van, u hebt aangetoond dat u de belangen van de provincie op het sterkst verdedigt hebt.

De heer Fiers

Dank u, Voorzitter. Een vraagje dat ik niet in de commissie gesteld heb en dat ik graag hier zou stellen. Er zijn nu een aantal rechtsgedingen hangende, waarvan we de uitkomst eigenlijk niet kunnen voorspellen. Laat ons nu aannemen dat er een situatie ontstaat waarbij een van de mogelijke oplossingen zou zijn – recht kan soms in het midden eindigen, je krijgt geen gelijk maar ongelijk – dat opnieuw onderhandelen over de verderzetting van de werf door de firma Serck een optie zou zijn. Is men daar dan nog toe bereid?

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Wij zijn tot alles bereid om tot een bevredigende oplossing van deze problematiek te komen. In de vraagstelling van mijnheer Fiers zit er te veel 'als' en 'mogelijks' en 'misschien' om daar een concreet antwoord op te geven.

De heer voorzitter

Hypotheses zijn moeilijk.

Mijnheer Veys, voor een laatste keer, probeer kort te zijn.

De heer Veys

Dank u, Voorzitter. Ik heb op het moment dat ik mijn interpellatie ingestuurd heb verwezen naar dit dossier dat reeds geagendeerd stond in de commissie, maar mijn interpellatie zelf stond daar los van. Het is dus niet zo dat ter voorbereiding van een dossier op de raad er ook besprekingen waren in de commissie.

Een interpellatie is een duidelijk in vraag stellen van het beleid, een soort motie van wantrouwen. U moet dus dat onderscheid maken. U moet niet zeggen "Mijnheer Veys herhaalt hier een nummertje". Misschien dat daar inhoudelijk een aantal kritiekpunten gesteld werden en dat ik die vandaag eveneens breng, maar los daarvan denk ik dat mijn interpellatie een ander politiek doel en instrument is.

Ik blijf erbij waarom ik mijn interpellatie heb gehouden, want ik kon daar eventueel van afzien. Ik heb ook een tussenkomst ten gronde gehouden in de hoop dat het antwoord afdoende was geweest, dat ik mijn interpellatie niet moest houden. Maar hier is het te belangrijk, gelet op de consequenties. De voltallige raad moet van deze problematiek op de hoogte zijn. Men doet dat dus niet enkel in een commissie. Iedereen moet beseffen op welke wijze de provincie hier is opgetreden, welke maatregelen zij genomen heeft en welke gevolgen dit heeft en zal hebben. Dat is de essentie van mijn interpellatie.

Tot slot heb ik u niet veel meer horen zeggen dan wat u op de commissie heeft gezegd. Ik betreur dat de maatregelen ten overstaan van het personeel, die in briefwisseling worden opgeworpen, niet verder onderzocht zijn. Ik geef toe, u moet ervan uitgaan dat uw personeel te goeder trouw is en dat zij het voordeel van de twijfel genieten, maar dat mag er u niet van weerhouden om mogelijks toch een aantal daden te stellen die dat nagaan. In andere dossiers heeft u dat wel gedaan. Ik zie ook wel eens af en toe een tuchtzaak op de deputatie passeren. Daar is het vaak juist rond die twijfel dat men op onderzoek gaat en waaruit blijkt dat er toch maatregelen nodig zijn.

Tot slot, ik kreeg ook geen antwoord in verband met mijn opmerking over het optreden van de raadsman van de provincie op de commissie zelf, dat u zich daarbij neerlegt. We kunnen in het vervolg die ambtenaren politiek aanpakken, daar gaat het om. Als ambtenaren of raadsman politieke standpunten innemen, dan kunnen wij hen evenzeer op die manier aanpakken, als er toch niet tegen opgetreden wordt.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Veys. U gaat ons nu opnieuw toespreken.

PUNT 39

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE GENTSE FLORALIËN

De heer Veys

Dank u, Voorzitter. Van de rechtbank naar de bloementuin. Dat is een aangename afwisseling. De Gentse Floraliën zullen niet onopgemerkt aan ons voorbij gaan. Ik heb veel raadsleden geboeid zien kijken naar de recente stoet die op 21 september doorheen de Gentse binnenstad trok. Het is ook de aanleiding van mijn interpellatie.

Reeds op 21 april heb ik diverse stukken opgevraagd omtrent de werking van de Koninklijke Maatschappij voor Landbouw en Plantkunde. Ik denk aan de rol die de provincie speelt bij zowel de financiering als bij hun activiteiten. Ik verwijs naar die viering van 200 jaar Gentse Floraliën en naar de Floraliën zelf die opnieuw zullen plaatsvinden in 2010. Het is noodzakelijk dat de provincie haar verantwoordelijkheid opneemt. Ik heb daarom op 21 april 2008 onder meer in het kader van mijn inzagerecht als raadslid een kopie opgevraagd van de balans, de resultaatrekeningen en een verslag inzake het beheer en financiële toestand voor de jaren 2005, 2006 en 2007. Ik heb toen een pak papieren gekregen, zelfs heel wat teksten in het Frans. Wat stak daar niet bij? Enige balans of enig financieel verslag. Dat is natuurlijk zeer essentieel om te kunnen nagaan. Ik verwijs naar de wet zelf, naar een reglement dat wij hebben goedgekeurd op 12 oktober 2005, namelijk de regeling betreffende de controle op de toekenning van toelagen en de reservevorming met provinciale subsidies.

Regelmatig zie ik beslissingen van de deputatie passeren, vooral in de socioculturele sector, waar verenigingen die beroep doen op de subsidiërende provinciale overheid erop gewezen worden door de deputatie 'wij kunnen de subsidie niet toestaan, wij stellen vast, op basis van uw balans en uw financiën dat u aan reservevorming doet, motiveer aub'. Bijvoorbeeld, een fanfare spaart een paar jaar, bouwt een reserve op om zo om de zoveel jaar de uniformen te hernieuwen. Als die motivatie er is, wordt erop ingegaan.

Wanneer ik de nota's deputatie krijg inzake de ondersteuning van de Koninklijke Maatschappij voor Landbouw en Plantkunde, is daar geen enkele motivatie. Dan geeft men maar geld. Wanneer ik de balansen en de financiële jaarverslagen opvraag dan geeft men die niet, dan heeft men die niet.

Hoe kan men als provincie Oost-Vlaanderen nagaan of er sprake is van reservevorming. U zou misschien denken dat de provincie zelf in de structuur zit van de Gentse Floraliën, dat zou perfect kunnen. Maar wanneer wij bijvoorbeeld kijken naar de raad van bestuur van de Gentse Floraliën, zoals u die vandaag op de webstek kunt raadplegen, zien we graaf de Kerchhove de Denterghem, graaf de Hemptinne, Teddy de Jonghe d'Ardoye, jonkheer Teddy Storme. Ik zie niemand van de provincie Oost-Vlaanderen. Niemand is daar echt geplaatst om inzage te hebben in de boekhouding. Hoe kan de provincie Oost-Vlaanderen nagaan of aan haar eigen reglementering wordt voldaan? Blijkbaar is dat niet relevant. Die stukken zijn er niet. Graag had ik minstens een antwoord gekregen van de provincie Oost-Vlaanderen.

Dan is er een tweede problematiek, de historische praalstoet Gent en de Gentse Floraliën. De stoet die wij omwille van die viering en 200 jaar Gentse Floraliën extra hebben ondersteund, want dit jaar geven wij ter gelegenheid van het 200-jarig bestaan 125 000 EUR. Wij zouden als het ware mogen spreken van 'een center of excellence' of gelijk ze nu zeggen een 'culturele ambassadeur'. Wie een dergelijke ondersteuning krijgt is niet zomaar een of andere vzw of een clubje dat ook eens langs de subsidieruif van de provincie Oost-Vlaanderen komt. In het verleden, in 2007: 10 000 EUR, in 2006: 12 500 EUR. Dit is dus een wezenlijk extra grote inbreng. Men zou denken dat daarvoor een overeenkomst is afgesloten waarbij de provincie zich engageert voor vanalles ... In ieder geval bij de beslissing inzake de toekenning van de subsidie, dat gebeurde op 28 augustus 2008 lees ik nergens dat daarvoor een overeenkomst wordt gesloten inzake engagementen, inzake de provinciale klemtoon die de provincie legt. Bij andere organisaties bijvoorbeeld, de opera, de Vooruit, worden specifieke overeenkomsten vastgelegd hoe men zich moet engageren.

DEBATTEN

Wij als provincie wensen deze klemtoon te leggen, wij wensen van u deze return te krijgen. We zijn natuurlijk allemaal blij dat we uitgenodigd waren op de koninklijke tribune in de schaduw van het koninklijke paar Albert en Paola. Maar los van die grote eer die voor ons was weggelegd, denk ik dat wij toch graag van de provincie hadden vernomen wat die return is geweest of welke afspraken er werden gemaakt. Ik kon die nergens lezen.

Straks zal de provincie misschien het belang van de sierteelt in Oost-Vlaanderen motiveren, dat het een ideaal moment is om daarmee uit te pakken. Wie kwam kijken naar de historische praalstoet kwam wel zeer bedrogen uit. Ik denk dat er in de decoraties van de notabelen meer bloemen en andere sierplanten waren verweven dan op de praalwagens zelf, nochtans de essentie. Ik denk dat de provincie toch een beetje tekort is geschoten. Wanneer ze op zo'n moment 125 000 EUR voorziet voor de organisatie van dergelijke stoet, moet zij teruggrijpen naar haar eigen beleidsopties. De beleidsplannen zoals die begin 2007 door deze raad zijn goedgekeurd, gaan juist over de belangen van de sierteeltsector. U hoort het misschien niet graag, maar we staan er met de sierteeltsector niet goed voor in Oost-Vlaanderen. Ik denk dat we dan op dat vlak een extra inspanning mochten geleverd hebben om die praalstoet te herwaarderen. Ik vermoed dat iedereen de diverse krantenartikels zal gelezen hebben die daags nadien en later zijn verschenen en waarbij ze zich afvroegen waar de bloemen gebleven zijn. Niet iedereen was gelukkig met de vorm en de inhoud van de praalstoet. Overal werd dit eenduidig aangeklaagd. Ik denk dat wij als provincie Oost-Vlaanderen, als ondersteunende overheid, daar zeer zwaar zijn tekort geschoten.

Derde punt is de geplande Floraliën in 2010. Ik lees dat er kritiek is geweest vanuit de sector. Ik verwijs naar de laatste Floraliën die hebben plaatsgevonden. De gedeputeerde beroemt zich een nauwe band te hebben met de sierteeltsector. Hij was een graag geziene gast op de laatste Floraliën en hij zal daar zeker met kennis van zaken kunnen op antwoorden.

De Belgische kwekers – ik verwijs naar een artikel in De Standaard van september 2008 – waren ongelukkig omdat zij niet in de centrale hal mochten staan, terwijl daar wel een aantal buitenlandse attracties werden getoond. Een gigantische azaleapyramide was aangekondigd als het topevenement van de show, maar bleek uiteindelijk een gigantische flop te zijn. Daarvoor werden Italiaanse azalea's gebruikt, terwijl de azalea nu net een van de sterhouders van de Gentse sierteelt is. Dat deed de deur dicht. Aan het woord zijn dus de Gentse siertelers, de goede vrienden van de deputatie.

Tot slot wil nog even stilstaan bij de Koninklijke Maatschappij zelf die in het betrokken artikel wordt omschreven als een oubollige organisatie met notabelen die ik daarstraks heb vernoemd. Ik wil er nog een paar andere noemen, maar ik wil de pret van de receptie na de film niet bederven.

De provincie heeft qua engagement de siertelers tekort gedaan, zeker met die praalstoet is de provincie tekort geschoten. De provincie kan voor de komende editie van 2010 niet opnieuw een blanco cheque geven aan de Gentse Floraliën. U zult misschien zeggen "we hebben afgesproken van toegangskarten te hebben en de gedeputeerde mag er spreken." Het gaat niet over zo een overeenkomst, het gaat over de belangen van de Gentse siertelers.

Ik wil eindigen met de problematiek van de reservevorming. De provincie moet mij eens zwart op wit aantonen dat het wel wordt nagegaan, dat er wel documenten voorhanden zijn. Die documenten waren er niet op 21 april 2008. In de slotparagraaf van het artikel in De Standaard staat vermeld dat de financiën blijkbaar een teer punt zijn. Het is een groot mysterie. Daar stelt men dat de Koninklijke Maatschappij blijkbaar geen geld heeft om Vlaamse topontwerpers te betalen om zich te engageren binnen die Floraliën 2010, dat ze evenmin centen hebben om ons historisch plantenpatrimonium zoals de commercialisering van onze sierteelt, de Gentse harde azalea's te bewaren om een voortrekkersrol te spelen. Maar ze besteden liever hun geld aan prestigeprojecten zoals de bebloeming van een prinselijk huwelijk. Graag op deze terechte bedenkingen een antwoord.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, het is stilaan een traditie aan het worden bij mijnheer Veys. Hij maakt ons een tekstje over op 24 september. Wat hij hier vertelt is iets totaal anders. Totaal andere vragen dan wat hierop staat. Ik zal mijn best doen om te antwoorden.

Laat mij eerst dit zeggen. Wij subsidiëren de Floraliën in de regel niet. Dat is een organisatie die eigenlijk nog nooit geld gekregen heeft van ons. Wij kopen om de vijf jaar een aantal kaarten waarmee we onder meer de provincieraad uitnodigen om dit topevenement te bezoeken. Collega, u hebt kritiek gegeven daarop, u steunende op een bepaalde bron. Het spijt mij dat u dit topevenement voor de regiomarketing Oost-Vlaanderen met dergelijke lukraak gekozen citaten probeert in de grond te boren. Dat is uw verantwoordelijkheid, niet de mijne. Ik heb mij nooit bemoeid met de interne keuken van de Koninklijke Maatschappij voor Plantkunde. Dat is hun zaak. We hebben ze ook nooit betoelaagd. Ze hebben ons ook nooit geld gevraagd.

Integendeel, die maatschappij, gelet op haar statutaire doelstellingen, betoelaagt bijvoorbeeld het Proefcentrum voor Sierteelt. Dat behoort tot haar statutaire doelstellingen. Dat er daar wat discussie is tussen generaties en ook tussen de schaal van de bedrijven – een aantal jonge topbedrijven die een andere visie hebben over marketing en commercialisering tegenover een paar oudere mensen – is eigen aan elke organisatie. Zelfs uw partij heeft daarmee te kampen, maar ik ga daar niet op ingaan. U krijgt veel overheidssubsidies.

De heer voorzitter

Houd u niet in.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wat uw vragen betreft.

Eerste vraag: we zijn dus eigenlijk niet betrokken bij de Gentse Floraliën, ook niet bij de viering van 200 jaar, waar 3 grote manifestaties plaats hadden. Er zijn nog een paar randmanifestaties geweest.

1. Er was het concert met een kleine academische zitting, volledig uitgezonden op de regionale televisie. Elke Oost-Vlaming heeft daar kunnen van genieten en dat was ook de bedoeling van de Floraliën, ze waren van oordeel dat ze van het 200-jarig bestaan gebruik wilden maken om een cadeau aan alle Oost-Vlamingen te geven.
2. De historische stoet. Het was een historische stoet, een cadeau aan Gent. Zo is het ook geafficheerd en uitgevoerd. Naar mijn smaak mochten er inderdaad wat meer bloemen geweest zijn, zoals ik ook een hiaat ontdekt heb in alle taferelen die gebracht werden. Men heeft gesproken over het algemeen stemrecht eind van de 19de eeuw en de bevrijding van Gent door de Britten, ze waren vergeten dat het Polen waren. Dat is de verantwoordelijkheid van de professor die dat begeleidt. Men moet ze een beetje professionele academische vrijheid gunnen. Men had daartussen perfect de vernederlandsing van de universiteit van Gent kunnen plaatsen, dan hadden ze er de universiteit bij gehad en ook een stukje sociale strijd.
Ik zeg dat niet achter de rug van de organisatoren, ik heb hen dat direct gezegd. Maar het behoort tot hun vrijheid om dat te doen. Ik grijp daar niet op in. Het is ook niet onze bedoeling geweest om dat te doen.
3. Er was natuurlijk ook een wetenschappelijk congres rond sierteelt. Dat maakte ook deel uit van dat drieluik. Er is inderdaad ook de merkwaardige tentoonstelling over de archieven en de schatten van de Floraliën in het Pand, waar we allemaal werden op uitgenodigd.

De provincie heeft eenmalig, naar aanleiding van het 200-jarig bestaan voor dat pakket manifestaties, in een informele afspraak tussen Vlaanderen, de stad en de provincie gezegd "Vlaanderen u gaat 250 000 EUR betalen, de stad 125 000 EUR en de provincie 125 000 EUR. De stad, omdat ze hier ontstaan zijn, de provincie omdat we de sierteeltprovincie bij uitstek zijn, en de Vlaamse overheid omdat ze inderdaad de Floraliën om de 5 jaar een topmanifestatie vinden. Eigenlijk is er geen overheids-subsidiëring voor die maatschappij.

U heeft natuurlijk een paar vraagjes tussendoor gesteld. Ik zal ze ook proberen te beantwoorden. De betrokkenheid bij de organisatie was eigenlijk nihil. Ze hebben wel eventjes beroep gedaan op onze protocoldienst om hun uitnodigingslijsten te controleren, te zien of ze niemand vergeten hadden – en wat de schikkingen op de tribunes betreft – of iedereen op zijn plaats zat.

DEBATTEN

We hebben met plezier die service geleverd. We doen dat nog soms voor de stad, voor de universiteit en noem maar op. Ik denk dat dit geen probleem is.

Er zijn vroeger ook subsidies geweest, maar dat was niet voor de Koninklijke Maatschappij als dusdanig. Inderdaad, in 2006 stond er 12 500 EUR ingeschreven. Dat was in feite een participatie in de internationale vereniging Mosaiculture. Dat is via de VVP gelopen. Het is een internationale organisatie die grote stukken tentoonstelt, een soort plantenbeeldhouwwerken, die ook op de Floraliën zelf stonden onder meer 'de garnalvisser van Oostduinkerke' en ook een aantal beelden uit Gent.

Het is een vereniging die deze stukken internationaal tentoonstelt. Maar u moet daarvoor werken met een overheid.

Er is ook een afspraak gemaakt – vandaar dat er een aantal Franstalige stukken in uw dossier zitten – dat de provincie Henegouwen dat op zich zou nemen voor de Waalse kant, en de provincie Oost-Vlaanderen voor de Vlaamse kant. We hebben daar een participatie, een lidmaatschapsbijdrage – ik geloof van 12 500 EUR of 10 000 EUR, ik weet het niet uit het hoofd – in genomen.

In 2007 was ook zo'n bijdrage voorzien als een nominatum betoelaging. Ze is nooit opgevraagd omdat ondertussen dat mosaiculture internationaal samenwerkingsverband op een andere manier is gaan werken. Men had ons daar niet meer voor nodig. Ze is nooit opgevraagd en dus hebben we het reglement ook niet moeten toepassen.

In 2008 was het inderdaad die 125 000 EUR, dat heb ik u al uitgelegd. Dat is een toekenningsbesluit geweest, een beslissing van 28 augustus 2008. Een toekenningsbesluit dat uiterlijk – het verslag inzake het beheer en de financiële toestand en alle verantwoordingsstukken – op 31 augustus 2009 moeten neergelegd worden. U zult dit dus kunnen controleren eind augustus, begin september 2009. Dat is conform de vigerende bepalingen.

Wat 2010 betreft, ik hoop dat het een succes wordt, dat men op een lijn zit in de Floraliën daarmee, dat we een combinatie kunnen maken van heden en verleden. De grote klassieke stukken van de azalea's, met vernieuwingen in de bloemensierkunst, waar we toch een aantal serieuze namen hebben in Oost-Vlaanderen. In de vorige editie was een prachtig stuk van de tentoonstelling daaraan gewijd. U zult zich Daniël Ost en konsoorten nog herinneren.

Voor 2010, hebben we al een eerste contact gehad, een formeel-technisch contact tussen onze dienst Landbouw en Platteland, die het verzoek kreeg om deel te nemen. Er was een sectoroverleg met Erov, met de proefcentra voor de sierteelt en de provinciale domeinen om na te gaan of we daar eventueel iets zinvols zouden kunnen doen. Dan treden we gewoon als standhouder op, noch min, noch meer. Het is geen subsidiëring aan de organisatie als dusdanig.

Ik neem aan dat we in het budget 2010 – wiens hoofd doet er dan zeer – wat geld zullen moeten voorzien om jullie opnieuw allemaal uit te nodigen. Als u daar geen zin in hebt, laat het ons op tijd weten, dan bestellen we wat minder kaarten, dat is dan een grote besparing voor de provincie, wat ongetwijfeld uw bedoeling is om dat op die manier te doen.

Samengevat, ik blijf erbij dat dit het pronkstuk is inzake regiomarketing en inzake publiciteit voor deze merkwaardige sector – een typisch Oost-Vlaamse sector – naar de buitenwereld. Een interne discussie gebeurt in elke organisatie. Zelfs in deze deputatie, die zo goed aan mekaar hangt hebben wij af en toe 'een wordeke' met mekaar. Maar ik zeg als eerste gedeputeerde "uit de wrijving ontstaat het licht".

Dank u, Voorzitter.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, ik blijf bij mijn kritiek. Wanneer de provincie 125 000 EUR aan een project besteedt – en of dat dit nu een manifestatie is of drie – dat ze dit toch tenminste koppelt aan haar eigen engagementen, haar eigen principes. Het is de promotie van de sierteelt, ik blijf erbij, wat ook de opties mogen geweest zijn van de Koninklijke Maatschappij. Wij moeten consequent zijn met onze eigen uitgetekende principes die hier door de meerderheid zijn goedgekeurd, onder meer inzake de promotie van de Oost-Vlaamse sierteelt.

Ik hoor u niet echt ingaan op de kritiek, zoals die wordt geformuleerd in het artikel over de vorige editie van de Floraliën. Blijkbaar wenst u daar niet op in te gaan, ofwel stelt u dat het klopt wat ze zeggen. Maar er is zo veel meer. Ik denk dat de politiek die erin geschetst wordt natuurlijk vanuit mensen van de sector komt. Waarom zouden zij kritiek hebben op de organisatie van de Floraliën? Ik zie geen andere motieven waarom zij hier die kritiek zouden brengen.

Tenslotte, wat u aangaande de financiën zegt "we zullen dat zien in 2009". Kijk naar de begrotingen, naar de rekeningen, het klopt. In april was blijkbaar de subsidie voor 2007 nog niet opgevraagd. Ze stond in ieder geval ingeschreven in de begroting. Het gaat natuurlijk over een reglement dat pas in 2005 van kracht is. Bijvoorbeeld, de toelage aan de Koninklijke Maatschappij voor Landbouw en Plantkunde, u zegt dat u geen subsidie geeft aan hen. Het staat hier op documenten. Voorstel tot aanrekening aan de betrokken Koninklijke Maatschappij. Het geld ging effectief naar de Koninklijke Maatschappij. U zei dat ze het moesten gebruiken voor een lidmaatschap van Mosaiculture. Uiteindelijk blijft het een subsidie aan de betrokken organisatie. Op de duur zal het nog een subsidie worden aan Mosaiculture. Dat is in ieder geval duidelijk omschreven in die beslissing.

Collega's, ik blijf bij mijn standpunt en dat hier ook niet weerlegd wordt dat de provincie geen blanco cheque mag geven van 125 000 EUR. Dat de provincie zich moet engageren om bij de editie 2010 te garanderen dat de kritiekpunten die er bij de vorige editie werden gemaakt, vermeden worden en dat er rekening wordt mee gehouden.

De gedeputeerde heeft het op 18 augustus zelf gezegd dat men voldoende zal nagaan hoe de problematiek van de reservevorming zich stelt. Want daar meen ik en vermoed ik dat er wel degelijk sprake is van reservevorming.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Het is natuurlijk allemaal boter aan de galg, parels voor de zwijnen ... Maar, enfin, we zitten hier gezellig onder elkaar vanavond, het komt op geen 5 minuutjes. Als hij zo lang mag praten, mag ik dat ook doen, maar ik zal mij een beetje inhouden.

Mijnheer Veys, ik zeg het u nogmaals, ik ga mij niet bemoeien met de inhoudelijke opvolging, noch met de organisatie van de Floraliën 2010.

We hebben dat nooit gedaan en we gaan dat opnieuw niet doen. We hebben daar de kennis, de know how niet voor, noch de traditie. Dat is hun werk. Zo zit ik nu eenmaal in mekaar. Ik weet wel dat u soms eens zegt dat ik een beetje dictatoriaal ben. Op mij is het woord van De Gaulle van toepassing 'je ne suis pas un dictateur mais j'aime à commander', maar ik moei mij daarom nog niet met de anderen hun huishouden. Elk voor zijn vel. We gaan dat ook niet betoelagen, dat is niet de bedoeling. We zullen kaarten kopen en ernaar gaan kijken. We gaan met fierheid naar die Floraliën, die Oost-Vlaamse sector met zijn internationale binding, met zijn actuele moderne floristen. Wij zijn toonaangevend in de wereld. Dat gaan we aan zoveel mogelijk gasten tonen, inclusief de provincieraad. Ik hoop dat ik daar fier mag rondlopen als gedeputeerde voor landbouw, om het ook aan u te tonen

Daar zal ongetwijfeld altijd een beetje kritiek zijn. Op elke grote manifestatie is er een beetje kritiek te geven. Het is te zien hoe je de dingen bekijkt. Van beneden naar boven, of van boven naar beneden, van links of van rechts. U zult altijd iets opmerken. Het licht valt beter langs deze kant dan langs de andere kant. Dus, met 2010 ga ik mij niet bemoeien.

Wat nu de betaling van die 125 000 EUR betreft, conform het reglement hebben ze tijd tot een jaar na de uitbetaling om de verantwoordingsstukken in te dienen. Wat de interne kritiek betreft, het is allemaal voor uw rekening om de negatieve dingen in de schijnwerper te stellen en de positieve zaken onder de korenmaat te zetten.

DEBATTEN

PUNT 40

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE ONTBIJTLEZING IN HET KADER VAN HET EUROPEES JAAR VAN DE INTERCULTURELE DIALOOG OP VRIJDAG 26 SEPTEMBER 2008 IN DE PROVINCIERAADZAAL (ORGANISATIE INFORMATIEPUNT EUROPA DIRECT)

De heer Veyts

Dank u, Voorzitter.

Op de deputatie van 4 september 2008 besliste de deputatie op voorstel van gedeputeerde De Buck om een tweetal lezingen te houden in het kader van het Europees jaar van de interculturele dialoog. Het is namelijk zo dat Europa elk jaar een specifiek thema kiest waarrond mag gewerkt worden. Voor 2008 is dit 'het Europees jaar van de interculturele dialoog'.

De provincie kennende – ze wil altijd haar steentje bijdragen om Europa onder de mensen te brengen – had geopteerd voor de formule van een tweetal lezingen in dit najaar. Een eerste lezing heeft reeds plaatsgevonden op vrijdag 26 september en had als subthema onderwijs en wetenschap. Totdaar geen enkel probleem, dat is allemaal zeer logisch en spontaan uit de pen van de voorstellen van de gedeputeerde gevloeid.

Ik was verwonderd te lezen in de beslissing van de deputatie van begin september dat men hiervoor beroep zou doen op een gastspreker, die niemand minder is dan Vlaams volksvertegenwoordiger Fientje Moerman.

Fientje Moerman is – toevallig wellicht – van dezelfde partij als de voorstellende gedeputeerde, van dezelfde kieskring als de betrokken gedeputeerde, op enkele maanden van de verkiezingen. Collega's, ik zou zeggen teveel toeval, maar ik geloof toch in de goedheid en de objectiviteit.

De heer voorzitter

Mijnheer Veyts, voor de leerlingen van Sint-Bavo.

De heer Veyts

Jazeker, maar gaat u interpelleren? U mag ook interpelleren hoor.

In ieder geval, het gaat over een beslissing van de deputatie, waarin zij motiveren dat dit altijd een van haar aandachtspunten is geweest in haar beleid als federaal en Vlaams minister.

Het klopt dat zij minister van Economie is geweest. Onderwijs is daar misschien – en zeker in het Vlaams Parlement – een beetje aan gerelateerd. Ik heb in mijn interpellatie de leden van de deputatie er willen op wijzen dat er in de persmededeling – die met grote tamtam werd rondgestuurd – een zaak ontbrak bij het promoten van een lezing voor leerlingen van het zesde en het vijfde leerjaar van het Sint-Bavo-instituut. Ik vind het onkies omdat er een juridische procedure lopende is tegen deze politica. Het toeval wil dat de dag voor de persmededeling werd verstuurd er in de krant een bevestiging verscheen. Nochtans wist iedereen al dat er een onderzoek gaande is.

Wat niet in de persmededeling stond is dat de toenmalige minister heeft moeten ontslag nemen na een rapport van de Vlaamse Ombudsman.

Op basis van al die feiten die zich toen hebben voorgedaan is er trouwens een onderzoek opgestart. Het Brusselse parket heeft een strafdossier over het overheidscontract waarvoor de betrokken minister ontslag heeft genomen na een jaar blijkbaar opnieuw van onder het stof gehaald. Het parket bevestigt dat zij in de maand september onderzoeksdaden heeft gesteld. Dus op een moment dat er nog een onderzoek lopende was – ik heb het niet over de onderzoeksdaden van september maar van reeds een jaar geleden – was er al een proces-verbaal opgesteld over gans die zaak.

Gaat de deputatie zelf in op het voorstel van gedeputeerde De Buck om een Vlaams volksvertegenwoordiger naar hier te brengen. Ik betreur dit, gelet op de reputatie die nog niet volledig in het reine is en gelet op het feit dat de voorstellen van de gedeputeerde komen.

Het staat iedereen vrij van goede en intense contacten te hebben met eigen partijleden. Ik merk dat mensen van de kabinetten van de deputatie zelfs werkervaringen opgedaan hebben bij de betrokken minister.

Als dit gepromoot wordt enkele maanden voor de verkiezingen – het gaat over leerlingen, maar los van de doelgroep – moeten we voorzichtigheid aan de dag leggen. Het is niet aan een politieke deputatie om andere politici te gaan promoten, te gaan voordragen. Zeker niet van de eigen partij, van de eigen kieskring.

Hadden we nu bijvoorbeeld Karel Van Miert genomen, niet actieve politici. Maar ik vind dit te veel toeval in een dossier. Vandaar mijn vragen. Zal men in de toekomst nog andere politici uitnodigen? Zal men met een beurtrol werken? Elke partij mag er eens eentje kiezen. We gaan volgende keer eentje van CD&V kiezen, dan eentje van sp.a, dan weer eens naar de Open VLD ...

Ik wil duidelijk vragen hoe men daar in de toekomst zal mee omgaan. Had men niet meer voorzichtigheid moeten aan de dag leggen, gelet op gans die juridische procedure alvorens specifiek deze gewezen minister voor te dragen?

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ik wil vooraleer ik mevrouw Zenner het woord geef uw dossier versterken. Mevrouw Moerman is schepen van onderwijs geweest in de stad Gent, dat is een belangrijke stad in Vlaanderen. Ik heb vanop de tribune haar uiteenzetting bijgewoond, ik ken weinig mensen die dit zo goed kunnen als zij. Echt waar, zij kan het zeer goed inhoudelijk maar ook pedagogisch, educatief, dat zijn wel versterkende elementen voor u. U zegt, "zij is gecaleerd", dat ze een politica is. Iedereen en u staat daarop, iedereen is onschuldig tot het tegendeel is bewezen, tot er een rechtspraak is.

Daar houden we aan. Maar ik wil het debat niet ontlopen, ik zeg maar wat u vergeten zou zijn te zeggen. Ze was schepen van onderwijs en een mens die in deze materie weinig concurrentie heeft. Mevrouw Zenner heeft nu het woord.

Mevrouw Zenner-De Gryze

Dank u, Voorzitter. Ik mocht zelf getuige zijn van die lezing uiteraard, vermits hier de naam van mijn school vernoemd is. Een lezing die werd georganiseerd door Informatiepunt Europa Direct en dit in het kader van het Europese Jaar van de interculturele dialoog. Ik zag hier geen wimpels of vlaggen van een bepaalde partij. Ik hoorde hier niets over politieke partijaangelegenheden. De spreekster werd niet voorgesteld als de politica van de partij X. Waarom dan al die heibel? Heel eenvoudig, omdat wij, collega's, willen meewerken om de culturele diversiteit en het Europese gedachtegoed te stimuleren bij jongeren.

Dat is in het verkeerde keelgat geschoten van een bepaalde groep. Zij gebruikt dan ook – of liever, misbruikt – deze lezing door te stellen dat dit initiatief partijpolitiek gelinkt zal zijn. Voor deze lezing was de spreekster de juiste vrouw op de juiste plaats. Want vandaag beklemtoont iedereen dat Vlaanderen moet inzetten op onderzoek en onderwijs als het wil uitgroeien tot een toonaangevende kennisregio.

Het aantal afgestudeerden, bachelors en masters, moet verhogen en hun opleiding moet beter afgestemd zijn op het innovatievermogen dat Vlaanderen in de toekomst nodig heeft. Dat er te weinig jongeren afstuderen in wetenschappen en technologie blijft een van de grote knelpunten. Daar had de spreekster het over in haar betoog. Uiteraard zijn er nog tal van items die op de agenda staan. Want het is onze verdomde plicht, zeker vanuit onderwijs, om jongeren te informeren, te sensibiliseren, te confronteren met menig bekwame sprekers vanuit tal van disciplines en tal van invalshoeken.

DEBATTEN

Ik geef de raad aan bepaalde collega's om vooraleer alles af te breken en alles negatief te benaderen, eens de cv's van de sprekers erop na te lezen. Of is dit juist het probleem? Vindt u dat onze jeugd deze informatie moet onthouden worden? Ziet u liever sprekers die de onverdraagzaamheid, de angst en de haat komen verkondigen?

Iedereen met de juiste intellectuele en socio-emotionele bagage, met een ruime kennis van de te behandelen thema's, maar vooral met een brede visie op mens en maatschappij zullen blijvend gevraagd worden, op welke locatie dan ook, door al onze scholen en dit over alle netten heen, over alle democratische partijen heen, over alle rassen heen.

Ik dank u.

Applaus

De heer Beke

Dank u, Voorzitter. Ik zal bij deze kort zijn. Ik sluit mij volledig aan bij wat collega Zenner heeft gezegd over dit gebeuren. Ik wil dit iets verder opentrekken. Het gebeurt zeer regelmatig dat politici informatie geven naar een breed publiek. Onlangs nog, onder andere ook in de universiteit. Minister-president Peeters, premier Leterme en voordien heeft Verhofstadt het gedaan, ook Vande Lanotte enz.

Wij kunnen er ook niet aan doen dat de organisatoren een selectie laten vallen op bekwame politici. Dit is mijn vaststelling.

Ik kan het niet aanvaarden, Voorzitter, dat wanneer de interpellatie eigenlijk gaat over de keuze van een bepaald persoon, in dit geval een politica, men eigenlijk misbruik maakt van de tussenkomst om insinuaties te maken. Het is zo dat mevrouw Moerman als gewezen minister ontslag heeft genomen om deontologische redenen, omdat dit op dat ogenblik het best was, gezien een aantal dingen die zich rond haar voordeden. Dat siert haar, dat is haar verantwoordelijkheid.

Ten tweede, vandaag de dag – en mijnheer Veys insinueert – is enkel in de pers verschenen dat er een onderzoek gericht wordt naar de omgeving van de minister, niet naar de minister zelf. Er is nog geen enkel onderzoek geopend en bovendien is het zo, dat in een democratische rechtspraak men onschuldig is tot wanneer de rechtbank uitspraak heeft gedaan. Dus wij kunnen niet aanvaarden dat dit hier nu zo geïnsinueerd wordt, dit is beneden alles en de democratie onwaardig.

De heer Joris

Mevrouw Zenner, u hebt pech, want ik heb in de cv van die dame gekeken. Toevallig, want ik zag dat mijnheer Veys erover zou interpellieren en ik heb dat nog eens nagekeken. Ik ga hier geen uitspraken doen over strafrechtelijke feiten of misdaden. Ik denk ook, dat mevrouw Moerman geen misdrijven heeft gepleegd, geen dingen heeft gedaan die onwettig zijn. Dat zal de rechtbank uitmaken. Maar ik sluit mij volledig aan bij het oordeel van de vorige spreker die zei 'u bent onschuldig tot het tegendeel bewezen is'.

Ik voeg daaraan toe, in ons systeem zijt ge ook democratisch als ge via democratische middelen en democratische verkiezingen verkozen zijt, tot het tegendeel bewezen is.

Waarom ben ik extra kwaad over die keuze voor mevrouw Moerman als spreekster? Niet omdat zij onbekwaam zou zijn, want zij is wel bekwaam. Niet omdat zij dom of slecht opgeleid zou zijn of omdat zij haar dossiers niet zou kennen, want op al die dingen heeft er nooit iemand ernstige kritiek kunnen leveren. Dat is een zeer intelligente en bekwame politica, maar dat maakt het juist nog erger. Als dommeriken oneerlijke dingen doen, dan lach je daar eens mee. Maar als heel intelligente mensen oneerlijke dingen doen – zeker als ze een voorbeeldfunctie hebben – is dat dubbel erg. Ik neem hier losweg een paar dingen die niet strafbaar zijn maar die ik oneerlijk, onfatsoenlijk vind. Er zijn vele dingen, zoals overspel bijvoorbeeld, die niet strafbaar zijn, maar die wel onfatsoenlijk zijn. Dat gaat hier niet over mevrouw Moerman. Het algemene principe fatsoen en strafbaarheid dat is iets anders. Dat is onfatsoenlijk. Het is onfatsoenlijk dat mevrouw Moerman zonder enige gêne haar eigen echtgenoot benoemd heeft tot bestuurder van het Vlaams-Europees verbindingsgenootschap.

Rumoer

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, dat is niet terzake. Mensen blijf rustig. Wij zijn hier niet in een rechtbank om mevrouw vrij te pleiten. Het gaat over haar deskundigheid en de keuze van de vrouw op dat moment. Het gaat niet over haar verleden of haar man.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter ik wens erop te wijzen, u heeft daarstraks ook niet opgetreden toen u zelf, mijnheer Beke en mevrouw Zenner een hagiografie hebben gebracht aan mevrouw Moerman. Als u de ene klok laat luiden, mag ook de andere klok luiden.

De heer voorzitter

Dat is een heel andere klok, Mijnheer Veys. Ten eerste mevrouw Moerman is zeker geen vriendin van mij. Het gaat daar niet over. Het gaat er hier over of de keuze terecht was of onterecht. Over de benoeming van haar man ... Straks zitten we hier in een vervolgroman! Mijnheer Joris, blijf bij uw punt.

De heer Joris

Mijn punt is, dat als u een spreker naar een school uitnodigt en als dat een politicus is, dat die onzichtbaar zijn vlag en zijn kleur mee heeft, ook al wordt die niet geëtaleerd.

Als mijnheer De Winter ergens gaat spreken hoeft hij ook niet te zeggen dat hij van het Vlaams Belang is. Hij moet niet zwaaien met een leeuwenvlag. Iedereen weet, het is die persoon, van die partij, die persoon vertegenwoordigt die partij automatisch. Het zou maar erg zijn als het er nog expliciet bovenop zou gezegd worden.

Ik vind het niet kunnen, dat men een persoon met een leidende functie, politicus of niet, die moreel dingen gedaan heeft die niet fatsoenlijk zijn, voor een klas laat spreken.

Als u moet aftreden wegens onbehoorlijk bestuur en u laat zich kort daarop opnieuw als bestuurder benoemen in C-invest, is dat niet onwettelijk, dat mag, maar het is onfatsoenlijk. Een leerling die op zo iets onfatsoenlijks betrapt wordt bij een examen bijvoorbeeld, krijgt een sanctie en wordt berispt en wordt misschien wel van de school gegooid.

Een politica kan met veel grote sier nog terugkomen als politica en dan nog een betoog geven en een totaal verkeerd moreel voorbeeld geven aan leerlingen. Dat vind ik veel erger dan de politieke partijdigheid die eruit blijkt.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Joris. Het punt is afgehandeld in de raad, de deputatie antwoordt.

De heer gedeputeerde Vercamer

Al deze tussenkomsten handelen over het informatiepunt Europa Direct, dat weten we al. Er zijn twee onderwerpen geselecteerd, onderwijs en wetenschap. Mevrouw Moerman heeft dit op 26 september gedaan.

DEBATTEN

Op 27 oktober zal VRT-journalist Veli Yüksel komen die trouwens co-auteur is van het boek 'Turkije, springstof voor de Europese Unie'. Hij zal het hebben over migratie en over dat onderwerp is hij ook gastdocent aan de Arteveldehogeschool. Er is ook een poging gedaan om mijnheer Leyers te laten komen spreken over het thema 'religie' maar dat is niet gelukt. Mijnheer de fractieleider van het Vlaams Belang heeft het blijkbaar moeilijk met de keuze van de eerste spreker, misschien zal hij dat in een latere fase ook hebben met de tweede spreker. Maar we zullen zien, zo blijven we bezig.

Zie hoeveel mensen zeer geïnteresseerd zijn in deze belangwekkende problemen die u vandaag bespreekt. We hebben vandaag al de sierteelt geregeld, we hebben de textielsector in Oost-Vlaanderen geregeld, we hebben het ook mondiaal geregeld. We gaan straks het melkschandaal regelen in China, wij lossen dat hier allemaal op onder elkaar, Mijnheer de Voorzitter, zo belangrijk zijn we nu wel!

Wat mevrouw Moerman betreft, zij is niet alleen hier komen spreken in haar hoedanigheid van vroeger minister van Economie, maar in die functie heeft ze wel de bedrijven helpen stimuleren tot een meer mondiale visie. Ze was ook een gewaardeerd schepen voor onderwijs in de stad Gent, die toch nogal wat migranten heeft. Als minister van wetenschapsbeleid heeft ze zwaar gepleit voor mondiale benadering. Ze heeft een initiatief genomen om toponderzoekers, die werkzaam zijn in belangrijke kenniscentra in de wereld, naar hier te halen. Dus ik denk dat ze met kennis van zaken kon spreken. Er waren dus objectieve gronden om haar uit te nodigen. Dat is blijkbaar goed gegaan. De leerlingen en de personeelsleden van de wetenschappelijke richting van het Sint-Bavo-instituut hebben dat positief geëvalueerd. Trouwens, blijkbaar zijn de schooldirectie en de leerlingen van een gerenommeerde school in het Gentse minder bezig met een nauwgezet onderzoek naar de politieke connotaties dan de interpellant. Men heeft een meer open blik op de opportuniteit van een dergelijke kwaliteitsvolle spreker. Het is door de voorzitter gezegd, bij ons weten, ik weet niet alles ..., het geheim van het onderzoek, u weet wel.

Bij ons weten loopt er geen gerechtelijk onderzoek tegen mevrouw Moerman, en inderdaad het is zoals de voorzitter het zegt "zolang men niet veroordeeld is, is men een vrij man of een vrije vrouw in dit land".

De heer voorzitter

Mag ik dit beschouwen als afgehandeld? Mijnheer Veys, een laatste tussenkomst.

De heer Veys

Dank u, Voorzitter. Ik ben blij dat ik een nieuwe fanclub heb mogen herkennen in deze raad. Het zal de betrokken Vlaamse volksvertegenwoordiger veel plezier doen dat ze hier veel fans heeft. Mijn fundamentele kritiek – u zegt wel dat ze ten onrechte is – is deze: wanneer men dergelijk initiatief rondstuurt onder de titel "Fientje staat voor de klas" dat het wel de bedoeling is van niet zozeer de lezing te promoten maar wel van Fientje te promoten.

Rumoer

Tot slot, over de schuldvraag, ik vraag hier ook geen maatregelen. Ik vraag gewoon dat de deputatie beter enige voorzichtigheid aan de dag had gelegd, gelet op het onderzoek. Ik wil er de deputatie nog altijd op wijzen dat zij als minister ontslag heeft genomen. Er waren blijkbaar toch argumenten waarom ze ontslag moest nemen of wou nemen.

Ik sluit af. Ik wil ook in het lijstje van de hagiografieën van de andere collega's iets positiefs zeggen over de minister. Ze heeft uiteindelijk wel ontslag genomen, er is een andere VLD-minister die ook genoemd wordt, die heeft nog altijd geen ontslag genomen.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ik dank u zeer voor de mooie woorden. Mag ik u wel vragen om mij niet te rekenen tot de fanclub van mevrouw Moerman, ik ben geen adorant, ik heb eerlijk gesproken. Maar hagiografieën zijn aan mij niet besteed, ook niet aan mevrouw Moerman. Mijnheer Vercamer, u hebt het laatste woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Normaal spreek ik niet uit de deputatie, ik respecteer de beslotenheid van de vergadering. Maar toen dat dossier voorkwam heb ik wel een kritische noot geplaatst. Ik heb toen gezegd "zijn we wel wijs". Maar de argumenten van de collega hebben mij overtuigd. Hij heeft verwezen naar haar curriculum, haar acties rond innovatie en dergelijke en het belang dat ze gehad heeft voor het wetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen. Op basis van die argumenten heb ik met dat voorstel ingestemd. Ik durf dat publiek zeggen. Ik heb zelfs gezegd "ik weet wie ons daarover zal interpellieren". Want op den duur kunnen we dat voorspellen. Op den duur kunnen we daar zelfs een systeem van maken.

De heer voorzitter

Als iedereen nog bereid is zou ik nog het woord willen geven aan mijnheer Rik Franck, om over Ovinob te spreken (= punt 44) en dan de andere interpellaties uit te stellen tot de volgende maand. Is iedereen bereid om te blijven voor mijnheer Franck?

Rumoer

Dan gaan we door met mijnheer Joris over de melk.

PUNT 41**INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER HET MELKSCHANDAAL IN CHINA****De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
De vorige onderwerpen waren eigenlijk maar kleinigheden. De vorige onderwerpen waren klein en onbelangrijk als je ze op de juiste morele schaal ziet, vergeleken met dit. Mijn vorige interpellatie ging over werkgelegenheid. Dat is belangrijk, maar het is niet zo belangrijk als mensenlevens. Mensen hun job afnemen is erg, mensen laten sterven is honderd of duizend of een onkwantificeerbaar aantal keer erger. Hier gaat het om mensenlevens!

U weet over welk schandaal het hier gaat. Het zogenaamde melkschandaal in China. Wat intussen al lang niet meer beperkt blijft tot China alleen. Wat zich via de ijver door de provincie gepromote handel met China bijna over de hele wereld heeft uitgebreid.

Toen ik de interpellatie opstelde waren er 4 of 5 baby's gestorven volgens de officiële cijfers. China kennende vermenigvuldigt u dat gerust met 20. Er werden 65 000 baby's en peuters behandeld wegens nierproblemen. Omdat een paar gangsters in de Chinese melkproductie melamine aan de melk hebben toegevoegd. Dat is niet zomaar in China gebeurd.

Het zwaartepunt van het melamineschandaal lag in onze beminde provincie Hebei, waar de deputatie zo kind aan huis is, waar jullie geregeld gaan toasten en goede contacten hebt, bij mensen die jullie vertrouwen. Juist in die provincie is daar een schandaal dat wereldwijd kinderen vergiftigd heeft. Konden ze daar niets aan doen, die sukkelaars? Waren het een paar gangsters in de industrie en wisten de politici van de prins geen kwaad? Helaas, ook dat niet.

DEBATTEN

Volgens het Chinese staatspersagentschap moest de u wel bekende vice-gouverneur van de provincie Hebei, toegeven dat er al sinds 2005 melamine aan melk werd toegevoegd. Reuters, een ernstig persagentschap, meldt dat in sommige delen van China het toevoegen van melamine aan melk en veevoeders een gangbare praktijk is. Als bron vermeldt hij een veevoederproducent in onze beminde provincie Hebei alweer. Het is ook gebleken dat de Chinese autoriteiten ten laatste op 2 augustus van dit jaar op de hoogte waren van die melaminevergiftiging. Waarschijnlijk al veel eerder, maar dat kunnen we niet met harde feiten bewijzen. Maar op 2 augustus wisten ze het.

Hebben ze onmiddellijk aan de alarmbel getrokken? Neen, ze hebben dat in de doofpot gestopt tot na de Olympische Spelen. Want de reputatie van China is natuurlijk belangrijker dan 40 of 50 000 kinderen die vergiftigd worden.

Als je een paar miljoen mensen hebt laten afslachten om uw regime te vestigen is dat maar een detail in de geschiedenis, nietwaar?

Die vergiftiging is dus niet beperkt gebleven tot China. Er zijn vergiftigde producten gemeld in Maleisië, in Indonesië, in Nieuw-Zeeland, een modern westers land met een voedselagentschap dat ongeveer naar ons model werkt. Van Maleisië denkt u dat het misschien niet waar is, maar u denkt dat. Maleisië is een ontwikkelingsland, het is een ontwikkeld en beschaafd land dat zeer goed georganiseerd is, wat u oppervlakkig gezien niet zou verwachten. De Britse supermarktketen Tesco heeft snoepjes van het merk white rabbit.

België is ook niet gespaard gebleven. Het Federaal agentschap voor voedselveiligheid heeft koekjes van het merk Koala uit de handel moeten halen en de consumenten aangeraden van koekjes die men zou gekocht hebben, niet te gebruiken. Dat schandaal heeft zich uitgebreid en misschien moet er nog meer komen. Melkpoeder wordt in veel producten verwerkt. U zou kunnen zeggen 'een keer is geen keer', zelfs in landen met een behoorlijk werkend voedselagentschap.

Zelfs in de Verenigde Staten, want de Food en Drug Administration die verschrikkelijk streng is en zeer nauwlettend toeziet, gebeuren er soms accidenten. Maar dit is niet een eenmalig accident. Ik heb eens 'gegoogled' en vind daar van alles. Dan blijkt dat dit melkpoederschandaal maar het zoveelste is in een hele reeks. Het zijn schurken, recidivisten.

Wat heb ik zo eventjes 'in de vlucht' gevonden, zonder aanspraak te maken op volledigheid. Vergiftigde, gevaarlijke of kankerverwekkende producten in tandpasta, visproducten en speelgoed. Een verkeerde etikettering van ingrediënten voor medicijnen, waaraan mensen gestorven zijn in Panama en Haïti. Dat komt uit 'Mondiaal nieuws' dat is een links-progressief blad (wat wij dolgraag subsidiëren). Meestal is het 'not my cup of tea', maar hier weten ze wel waarover ze spreken. Japan heeft kipproducten, diepvries-spinazie en thee uit China verboden omdat er te veel antibiotica en ook resten van schadelijke chemische stoffen in zat. Hongkong heeft de invoer geblokkeerd van visproducten waarin groene malachiet is aangetroffen, dat is zeer terzake. Dat bewijst – wat men in een rechtbank ook doet – dat we hier over juridische dingen bezig zijn en een rechtbank kijkt ook eens naar het verleden. De kerel die in de beklagdenbank zit heeft iemand op zijn gezicht geslagen, maar dat is de eerste keer in 50 jaar dat hij voor de rechtbank komt. U kunt het zich wel voorstellen, die persoon was tot het uiterste getergd. Als het iemand is die al 10 keer voor de rechtbank komt wegens slagen en verwondingen, tilt de rechtbank daar terecht veel zwaarder aan.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, kom tot Hebei en het melkschandaal. Uitweiden is verschrikkelijk! U moet proberen bij uw onderwerp te blijven.

De heer Joris

In deze context zijn ze belangrijk. Ik vermeld in vogelvlucht alleen nog:

- kankerverwekkende producten in kruiden;
- giftig hondenvoer;
- snoep met melamine;

- de EU beperkt de invoer van Chinese voeding;
- melamine gevonden in babyvoeding van Heinz;
- melamine gevonden in Zwitserland, bij Nestlé in Azië, bij Mars in Slovaakse.

Dat zijn de mensen, de schurken in China die in een hele reeks producten, vuiligheid, vergif en kankerverwekkende stoffen hebben verwerkt. Met die schurken blijft u zaken doen. Dat pik ik niet. Ik heb daarjuist aandachtig geluisterd naar een dossier dat ik niet ken.

Over de aannemer Serck. Ik neem aan dat hij een zeer zware fout heeft gemaakt, ik wil nog 'pour les besoins de la cause' aannemen dat hij totaal verkeerd zit. Voor die ene fout gaan we hem afmaken, misschien terecht. Het is maar een fout, er is niemand doodgegaan op die werf. Hier worden er tienduizenden kinderen vergiftigd, er zijn er een deel die sterven.

Onze politieke contacten steken dat in de doofpot, ik kan het zo voorzien, 'tout va très bien, Madama la Marquise' en wij gaan gewoon door. Als u een greintje fatsoen hebt, dan zegt u nu 'het is wel geweest'. Dat u de textielsector kapotmaakt, dat u aan dumping doet, tot daar. Maar dit kan niet door de beugel. Daarom kom ik nu tot de vraag die hier staat:

- hebben wij contact gehad met de bedrijven die in dit schandaal genoemd zijn? Ja of neen, met welke?
- Hebben wij Vlaamse ondernemers met die bedrijven in contact gebracht? Zo ja, welke Vlaamse bedrijven met welke Chinese?
- Heeft één van die bedrijven in het melamineschandaal deelgenomen aan initiatieven, beurzen, contacten ... die door de provincie werden georganiseerd of gesponsord?
- Welke besluiten gaan we hier nu uit trekken?
Zijn 65 000 vergiftigde kinderen en een aantal dode kinderen nu eindelijk reden genoeg om te zeggen "met dat soort maffiamannen doen wij geen zaken meer". Of moeten het 65 000 doden zijn voor dat u zegt, 'nu is het te ver gegaan, we stoppen ermee'?
- Blijven wij zaken doen met de politieke leiders die dat in de doofpot gestopt hebben en het daarmee nog erger hebben gemaakt? Ze hadden niet eens een functionerend controlesysteem voor voedingsproducten, want ze geven nu zelf toe dat het er is, maar het functioneert alleen op papier.

Maakt u geen illusies, u zult stemmen voor de verderzetting van de gewone handel met China, het zal 'business as usual' blijven. Over een paar duizend vergiftigde kinderen gaat niemand zich druk maken. Ik vind dat dit getuigt van een morele houding die ik niet begrijp.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, laat de gedeputeerde ook antwoorden. We kennen uw interesse voor China. Nu mag de deputatie antwoorden.

De heer Joris

Dat is de houding van het soort 19de eeuwse liberalisme, dat over lijken ging om winst te maken. Ik dacht dat die uitgestorven waren, dat de moderne liberalen beschaafder en humaner waren. Maar die mentaliteit van winst over lijken dat begint iedereen hier aan te tasten en dat is angstwekkend. Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, de collega is in die zin niet volledig, er zijn hier naast de koalakoekjes met een chocoladesmaak ook nog white rabbitsnoepjes waarvoor het FAVV gewaarschuwd heeft. Het FAVV heeft 5 mededelingen over die problematiek gedaan tussen 22 september en 3 oktober, heeft er een omzendbrief over gepubliceerd en een uitleggend document verspreid. Dit allemaal na een beschikking van de Europese commissie van 26 september 2008.

DEBATTEN

Ik kan u al geruststellen. Wij hebben bij ons weten nooit contact gehad met de bedrijven die in het schandaal vernoemd worden, dat is dus niet het geval. U geeft aan dat er daar een ernstig voedsel-schandaal is. Dat is juist. Ik weet ook dat de Chinezen zelf bijzonder streng waren toen wij met de 'zogenaamde dioxinecrisis' geconfronteerd werden een aantal jaren terug. Maar dat was meer een politieke crisis dan een dioxinecrisis. Bij mijn weten heeft daar niemand hoofdpijn van gekregen. Maar ze hebben wel onmiddellijk de invoer van varkensvlees uit België stopgezet en u weet dat wij een belangrijke leverancier zijn.

Wat nu het schandaal in China betreft. Er is denk ik, geen sprake van een doofpotoperatie door de Chinese autoriteiten. Zij zijn inderdaad zelf als eersten die melamine op het spoor gekomen. De meeste slachtoffers zijn spijtig genoeg in China gevallen. De verontwaardiging bij de mensen is daar trouwens ook groot. Ik denk dus zowel aan het welzijn van die slachtoffers in dit schandaal als aan het imago-probleem waarmee China zal geconfronteerd worden. Ik heb het dan nog niet over het speelgoed. Ik heb het alleen over de met melamine gecontamineerde melkproducten en hun afgeleide derivaten. De Chinese autoriteiten nemen die zaak zeer ernstig, enkel maar voor hun imago-probleem en in elk geval ook voor de volksgezondheid. Zij beschouwen dat als een criminele daad, waartegen hard wordt opgetreden.

U weet dat een aantal belangrijke "politieke vertegenwoordigers" – want politieke vertegenwoordigers is daar iets anders dan bij ons dat weet ik ook, objectiviteit heeft haar rechten – van hun functies ontheven zijn en dat we verder niet goed weten wat daarmee gebeurd is. Zowel de burgemeester van Shijiazhuang (de hoofdstad van Hebei), Ji Chuntang, als Li Changjiang, hoofd van het Chinese agentschap voor voedselveiligheid – u hoort het, ik heb mijn Chinees geoefend, maar ik weet dat u dat beter kent dan ik, u kan mij straks zeggen of ik het goed uitgesproken heb – hebben naar aanleiding van de crisis spontaan hun ontslag aangeboden. Wie de reeks over de Wehrmacht gevolgd heeft de voorbije weken op Canvas, weet wat dat betekent 'spontaan' uw ontslag aanbieden. Met hen zijn er nog tal van ontslagen gevolgd.

Bij ons weten hebben we dus echt geen contact gehad met de bedrijven die in het schandaal vernoemd worden. Trouwens, de producten die hier op de markt waren, zijn meestal via Nederlandse importeurs bij ons gekomen. We hebben ze niet zelf rechtstreeks gekocht. De Nederlanders zijn grotere handelaren dan wij.

Tot slot wens ik duidelijk te stellen, Mijnheer Joris, dat wij helemaal niet mee verantwoordelijk zijn voor dat melkschandaal, dat zult u wel begrijpen. Wij hebben daar zelfs geen contacten mee. Het feit dat wij contacten hebben met een provincie als Hebei brengt niet automatisch mee dat we ook maar in enigerlei mate verantwoordelijkheid zouden moeten opnemen voor dat melkschandaal en de afgeleide problemen.

Vandaar dat we namens de deputatie menen te moeten stellen, mede in naam van mijn collega bevoegd voor externe betrekkingen in het bijzonder, dat er op dit moment geen redenen zijn om naar aanleiding van dit melk- of melamineschandaal de goede relaties met Hebei op de helling te zetten. Het is een pure falsificatie. Dat is gewoon water bij de melk doen, er melamine aan toevoegen omdat daardoor het stikstofgehalte stijgt en men met een eenvoudige meting toch kon nagaan dat het echte melk zou geweest zijn. Het is echt een falsificatie.

De heer voorzitter

We gaan afsluiten, Mijnheer Joris, met een kort woord van u.

De heer Joris

Ik ben verbijsterd dat zulk een crisis, ook al zijn we er niet schuldig aan – dat weet ik best – het niet leidt tot een vertrouwenscrisis met Hebei. Dat is toch het minste wat u kunt zeggen na die reeks gebeurtenissen. We vertrouwen die 'charels' niet meer!

Jullie zijn klaarblijkelijk zeer goed van vertrouwen. Jullie zijn zelfs in staat precies te zeggen 'het is wel Dutroux' maar als zakenman is hij toch wel solvabel en betrouwbaar. Dat zijn van die redeneringen waar ik niet bij kan.

De heer voorzitter

Dank u. Dat brengt ons naar het volgende punt.
Mijnheer Veys, de interpellatie over de gemeentelijke holding Dexia (= punt 42).

De heer Veys

Dank u, Voorzitter. Ik zou graag de stemming over de agenda vragen. Ik wens eerst mijn interpellatie over Ethias (= punt 43) te houden. Ik heb ook mijn interpellatie over Ethias eerst ingestuurd.

De heer voorzitter

U hebt het woord over Ethias.

De heer Veys

Ik vraag de stemming over de agenda.

De heer voorzitter

Ja, natuurlijk! Dat begrijp ik wel. U moet niet stemmen, we zijn niet meer in aantal.

De heer voorzitter

We gaan tellen, ik heb geen secretaris meer. Wil iemand tellen. Mevrouw De Vos, wilt u tellen?
We zijn niet meer in aantal.
Omdat we niet meer in aantal zijn, sluit ik de zitting.
Mijnheer Liebaut?

De heer Liebaut

Aangezien u de zitting toch zal sluiten, een praktische vraag, ver van China en andere toestanden.

Het tocht hier verschrikkelijk in de zaal. Het is nu pas oktober. Wat wordt dit in januari, februari?
Mijn vraag aan de gedeputeerden, om eens ernstig werk te maken van het systeem van verwarming-verluchting, het plaatsen van tochtsassen. Het is een heel praktische zaak ver van de belangrijke internationale problematiek die we vanavond behandeld hebben. Ik heb hier collega's gezien in de vorige zitting, gisteren. Ik ga niet zeggen dat ze zaten te bibberen, maar ze hebben zich formidabel ingeduffeld. Ik denk niet dat ze mij ongelijk zullen geven.

De heer voorzitter

Van mevrouw Verhoeve heb ik zelfs een sms'je gekregen 'voorzitter, het is hier ijskoud'. De andere dames deden ostentatief hun jas aan. Wij voelen het hier niet. Hier is het absoluut niet koud.

DEBATTEN

Dames en Heren, we zijn niet meer in aantal. Ik ga de stemming niet laten doorgaan.
Het is 19.20 uur. Ik sluit de zitting.
Tot 13 november 2008.

EINDE VAN DE ZITTING